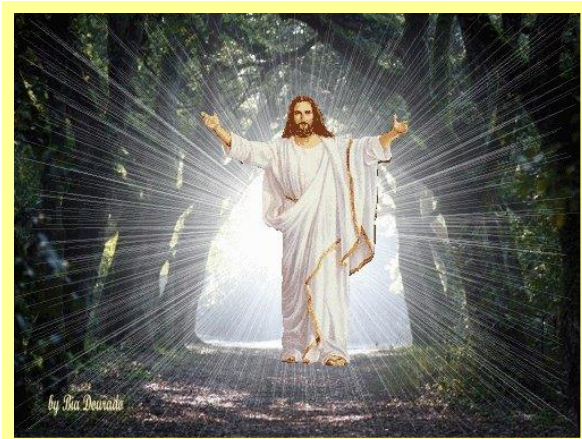


Pascha 2026



Centrum naszej wiary i serce naszej nadziei mają swoje głębokie zakorzenienie w zmartwychwstaniu Chrystusa. Czytając uważnie Ewangelie, zdajemy sobie sprawę, że tajemnica ta jest zaskakująca nie tylko dlatego, że człowiek – Syn Boży – powstał z martwych, ale także ze względu na sposób, w jaki postanowił to uczynić. Zmartwychwstanie Jezusa nie jest bowiem pompacyjnym triumfem, nie jest zemstą ani odwetem na Jego wrogach. Jest cudownym świadectwem tego, jak miłość potrafi podnieść się po wielkiej porażce, aby kontynuować swoją drogę, której nie da się powstrzymać.

Papież Leon XIV (Audycja generalna, 1 października 2025)

Spis treści

- Życzenia na Wielkanoc 2026	2
- Pascha Jezusa. <i>Zstąpienie do piekieł</i> . Z cyklu katechez Leona XIV. Jubileusz 2025 – Jezus Chrystus naszą nadzieją	2
- Pierwsze raporty Grup Studyjnych Synodu: misja cyfrowa i formacja księży	3
- Synod: Wanda Półtawska wzorem kobiety zaangażowanej w Kościele	4
- Kard. Mario Grech na rozpoczęcie II Synodu Duszpasterskiego Archidiecezji Krakowskiej: <i>Bóg jest ciągle twórczy</i>	6
- Bp Krzysztof Włodarczyk zwołuje I Synod Diecezji Bydgoskiej	7
- ONZ: chrześcijanie najbardziej prześladowaną grupą religijną	8
- Międzynarodowa Komisja Teologiczna: <i>Przyszłość ludzkości leży w relacjach, a nie w technologii</i>	9
- Trenowany jest katolicki <i>chatbot</i> wykorzystujący dokumenty Kościoła: <i>Magisterium AI</i>	12
- Ks. Regoli: za nawróceniami stoi żywe dziedzictwo Ratzingera	13
- Znamy program, hasła i loga pielgrzymki Leona XIV do Afryki	14
- COMECE: w sprawie aborcji Komisja Europejska narusza zasady Unii	16
- Komisja Europejska odrzuca fundusz na transgraniczną aborcję	17
- Australia: przebudzenie religijne młodych mężczyzn	17
- Londyn: to będzie Wielkanoc z rekordową liczbą nawróconych	18
- W Niemczech mniej wiernych, ale więcej osób na nabożeństwach	19
- Szkocja: upadł projekt ustawy o wspomaganym samobójstwie	19
- Hiszpańscy biskupi ostrzegają przed nadużywaniem emocji w ruchach chrześcijańskich	20
- W Warszawie obradowała Rada Konferencji Episkopatu Polski ds. Rodziny	21
- W Warszawie obradowała Komisja Wychowania Katolickiego KEP	22
- Komunikat po spotkaniu przedstawicieli rządu Rzeczypospolitej Polskiej z uczestnikami Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski	23
- Biskupi po obradach o życiu parafii, lekcjach religii w szkole oraz Komisji niezależnych ekspertów do zbadania zjawiska wykorzystywania seksualnego osób małoletnich w Kościele katolickim w Polsce	23
- Zespół Ekspertów KEP ds. Bioetycznych krytycznie o projekcie zmian w ustawach o świadczeniach zdrowotnych i refundacji leków	26
- 1060. rocznica Chrztu Polski – żywe dziedzictwo, które zobowiązuje	27
- 200 lat Żywego Różańca. Najliczniejsza wspólnota w Polsce	29
- Kalisz: Margaretki z całej Polski modliły się u św. Józefa	30
- Bp Włodarczyk do Rycerzy Kolumba: <i>świat po prostu potrzebuje takich facetów</i>	30
- 51. Kongregacja Odpowiedzialnych Ruchu Światło Życie na Jasnej Górze	32
- Pierwsza rocznica śmierci o. Adama Schulza SJ – 21 marca 2026 r.	33
- <i>Bycie uczniem-misjonarzem jako droga życia w ruchach</i> . Zaproszenie na Spotkanie Plenarne ORRK 25 kwietnia 2026 r.	33
- Regina Pruszyńska: Inspiracje do pracy ruchów i stowarzyszeń wynikające z kalendarza 2026 roku	34
- Ważne dla ORRK daty w 2026 roku	36
- II Krucjata Modlitwy w Intencji Ojczyzny	36

Życzenia na Wielkanoc 2026

Niech chwalebnie Zmartwychwstały Chrystus zagości w naszych sercach,
swoich uczniów-misjonarzy,

a blask Jego Zmartwychwstania rozproszy wszelkie mroki.

Niech to Życie okaże się silniejsze od naszych lęków,
od wszystkich zagrożeń, smutków i nieszczęść.

Oby Miłość, silniejsza niż wojna czy śmierć,

przemieniała nasze serca i wzmacniała

– w dzisiejszym powikłanym świecie –

odwagę do dawania świadectwa o zbawieniu.

Niech Maryja stojąca wiernie pod Krzyżem obdarza nadzieją
i otacza nas płaszczem swojej matczynej opieki.

**Wszystkim życzymy pogodnych i radosnych Świąt Wielkanocnych
oraz obfitości paschalnych łask i mocy zaufania**

Zespół Koordynujący ORRK

Pascha Jezusa. Zstąpienie do piekieł.

Z cyklu katechez Leona XIV. Jubileusz 2025 – Jezus Chrystus naszą nadzieją

W momencie redagowania niniejszego numeru Serwisu ORRK trwa jeszcze Wielki Post, dlatego nie możemy przytoczyć wypowiedzi Ojca Świętego na tegoroczne Święta Wielkanocne. Jednak, ponieważ Papież poświęcił Wydarzeniu Paschy Jezusa cykl katechez w okresie od sierpnia do października ubiegłego roku, mogliśmy we wstępie zacytować fragment jego katechezy wygłoszonej 1 października 2025 r., a poniżej zamieszczamy cały tekst papieskiej katechezy na temat tajemnicy Wielkiej Soboty, która była wygłoszona 24 września ubiegłego roku.

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Również dzisiaj zatrzymujemy się nad tajemnicą Wielkiej Soboty. Jest to dzień Misterium Paschalnego, w którym wszystko zdaje się być nieporuszone i milczące, w rzeczywistości zaś dokonuje się niewidzialne dzieło zbawienia: Chrystus zstępuje do królestwa piekieł, aby zanieść orędzie o zmartwychwstaniu wszystkim, którzy byli w ciemnościach i w cieniu śmierci.

To wydarzenie, które przekazały nam liturgia i tradycja, stanowi najgłębszy i najbardziej radykalny gest miłości Boga do ludzkości. Nie wystarczy bowiem mówić ani wierzyć, że Jezus umarł za nas: trzeba uznać, że wierność Jego miłości zechciała nas szukać tam, gdzie sami się zagubiliśmy; tam, gdzie sięga jedynie siła światła zdolnego przeniknąć panowanie ciemności.

W ujęciu biblijnym piekło to nie tyle miejsce, ile stan egzystencjalny: stan, w którym życie jest pozbawione mocy, a panują: ból, samotność, winy oraz odłączenie od Boga i innych. Chrystus dociera do nas nawet w tej otchłani, przekraczając bramy tego królestwa ciemności. Wkracza wręcz – jeśli tak można powiedzieć – do samego domu śmierci, aby go opróżnić, aby wyzwolić jego mieszkańców, biorąc ich jednego po drugim za rękę. Jest to pokora Boga, który nie zatrzymuje się przed naszym grzechem, który nie boi się skrajnego odrzucenia przez człowieka.

Apostoł Piotr w krótkim fragmencie swojego pierwszego Listu, którego wysłuchaliśmy, mówi nam, że Jezus, ożywiony w Duchu Świętym, poszedł ogłosić zbawienie „nawet duchom zamkniętym w więzieniu” (1P 3, 19). Jest to jeden z najbardziej poruszających obrazów, rozwinięty nie w Ewangeliach kanonicznych, ale w apokryficznym tekście zwanym Ewangelią Nikodema. Według tej tradycji Syn Boży wkroczył w najmroczniejsze ciemności, aby dotrzeć nawet do ostatniego ze



swoich braci i siostr, aby zanieść tam swoje światło. W tym geście zawarta jest cała moc i czułość orędzia paschalnego: śmierć nigdy nie jest ostatnim słowem.

Najmilsi, to zstąpienie Chrystusa nie dotyczy jedynie przeszłości, ale dotyka życia każdego z nas. Otchłań to nie tylko stan zmarłych, ale także tych, którzy doświadczają śmierci z powodu zła i grzechu. To również codzienne piekło samotności, wstydu, opuszczenia, trudów życia. Chrystus wchodzi we wszystkie te mroczne rzeczywistości, aby zaświadczyć nam o miłości Ojca. Nie po to, aby osądzać, ale żeby wyzwalać. Nie po to, aby obarczać winą, ale żeby zbawić. Czyni to bez rozgłosu, dyskretnie, jak ktoś, kto wchodzi do sali szpitalnej, aby ofiarować pocieszenie i pomoc.

Ojcowie Kościoła w niezwykle pięknych słowach opisali to wydarzenie jako spotkanie Chrystusa z Adamem. Spotkanie będące symbolem wszelkich możliwych spotkań Boga z człowiekiem. Pan zstępuje tam, gdzie człowiek ukrył się ze strachu, woła go po imieniu, bierze za rękę, podnosi, przyprowadza do światła. Czyni to z pełną władzą, ale także z nieskończoną łagodnością, jak ojciec wobec syna, który lęka się, że nie jest już kochany.

Na wschodnich ikonach Zmartwychwstania Chrystus ukazywany jest jako Ten, który wywala bramy otchłani i wyciągając ramiona, chwytając nadgarstki Adama i Ewy. Nie zbawia jedynie siebie samego, nie powraca do życia sam jeden, ale pociąga za sobą całą ludzkość. Oto prawdziwa chwala Zmartwychwstałego: jest to moc miłości, solidarność Boga, który nie chce ocalić siebie bez nas, ale jedynie z nami. Boga, który, zmartwychwstaje, ogarniając nasze nędze i podnosząc nas ku nowemu życiu.

Wielka Sobota jest zatem dniem, w którym niebo nawiedza ziemię do samej głębi. Jest to czas, w którym każdy zakątek historii ludzkości zostaje dotknięty światłem Paschy. A skoro Chrystus mógł zejść aż tak nisko, nic nie może być wykluczone z Jego odkupienia. Nawet nasze noce, nawet nasze najstarsze winy, nawet nasze zerwane więzi. Nie ma przeszłości tak zniszczonej, nie ma historii tak skompromitowanej, której nie mogłoby dotknąć [Jego] miłosierdzie.

Drodzy bracia i siostry, dla Boga zstąpienie [do piekieł] nie jest porażką, ale wypełnieniem Jego miłości. Nie jest przegraną, lecz drogą, poprzez którą ukazuje On, że dla Jego miłości nie istnieje miejsce zbyt odległe, serce zbyt zamknięte czy grób zbyt mocno zapieczętowany. To nas pociesza, to nas podtrzymuje. A jeśli czasami wydaje się nam, że sięgamy dna, pamiętajmy: właśnie z tego miejsca Bóg ma moc rozpocząć nowe stworzenie. Stworzenie uczynione z osób podniesionych, z serc, którym przebaczone, stworzenie uczynione z otartych łez. Wielka Sobota jest cichym przytuleniem, poprzez które Chrystus przedstawia całe stworzenie Ojcu, aby na nowo włączyć je w swój plan zbawienia.

Copyright © Dicastery for Communication - Libreria Editrice Vaticana

Synod o synodalności

Pierwsze raporty Grup Studyjnych Synodu: misja cyfrowa i formacja księży



Ku Kościołowi synodalnemu
komunia | uczestnictwo | misja

Sekretariat Generalny Synodu opublikował pierwsze raporty końcowe Grup Studyjnych dotyczące misji Kościoła w środowisku cyfrowym oraz formacji do kapłaństwa. Dokumenty zawierają konkretne rekomendacje operacyjne dla Stolicy Apostolskiej, konferencji biskupów i diecezji.

Jak podkreślił sekretarz generalny Synodu kard. Mario Grech, „Raporty końcowe należy rozumieć jako dokumenty robocze – punkt wyjścia, a nie dojścia”. Jednocześnie – dodał – „choć mają charakter roboczy, zawierają już cenne wskazania – co potwierdzają Raporty Grup nr 3 i nr 4 – którymi Kościoły lokalne i różne środowiska kościelne mogą inspirować się już teraz”.

Misja w środowisku cyfrowym: struktury, jurysdykcja, formacja

Raport Grupy Studyjnej nr 3 wskazuje, że obecność Kościoła w przestrzeni cyfrowej nie może być traktowana jako dodatek do duszpasterstwa, lecz powinna zostać włączona w jego zwyczajne struktury.

Wśród kluczowych postulatów znalazły się: instytucjonalne włączenie misji cyfrowej w struktury Kościoła; pogłębienie refleksji nad jurysdykcją terytorialną w kontekście wspólnot internetowych; systemowa formacja duchownych i świeckich do kultury cyfrowej.

Raport zawiera propozycje działań na poziomie Stolicy Apostolskiej, konferencji episkopatów i diecezji oraz podsumowanie szerokich konsultacji międzynarodowych.

Formacja kapłańska: więcej wspólnoty i współodpowiedzialności

Grupa Studyjna nr 4 nie zaproponowała zmiany dokumentu *Ratio Fundamentalis Institutionis Sacerdotalis* (2016), uznając jego zasadnicze założenia za aktualne. Opracowano natomiast dokument orientacyjny dotyczący jego wdrażania w perspektywie synodalno-misyjnej.

Centralna intuicja raportu brzmi: tożsamość prezbitera kształtuje się „w i z” Ludem Bożym, a nie w oddzieleniu od niego.

Wśród konkretnych propozycji znalazły się: naprzemiennność formacji seminaryjnej i życia we wspólnotach parafialnych lub innych środowiskach kościelnych; wspólne etapy formacyjne z osobami świeckimi i konsekrowanymi już od etapu propedeutycznego; włączenie kompetentnych kobiet jako współodpowiedzialnych na wszystkich poziomach formacji, także w zespołach formatorów; rozwijanie kompetencji w zakresie współodpowiedzialności i rozeznawania wspólnotowego.

Synodalność „realizowana w praktyce”

Kard. Grech zwrócił uwagę, że prace nad raportami miały charakter wykraczający poza zwykłą współpracę instytucjonalną: „Oprócz wartości merytorycznej, raporty te świadczą o doświadczeniu drogi przebytej wspólnie z Dykasteriami. Nie jest to pierwszy raz, gdy Dykasterie współpracują nad wspólnym projektem, jednak tutaj mamy do czynienia z czymś więcej: z autentycznym procesem wspólnego słuchania, refleksji i rozeznawania. To synodalność realizowana w praktyce, a nie zwykła współpraca o charakterze biurokratycznym”.

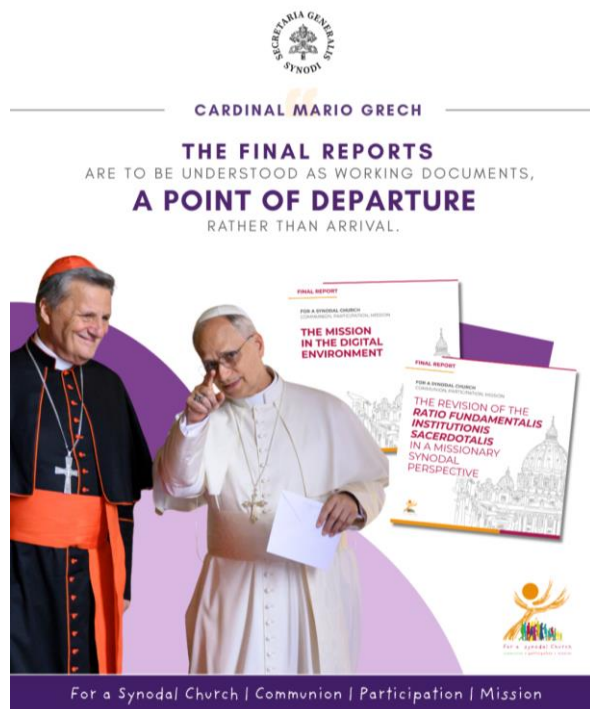
Publikacja i dalsze kroki

Decyzję o upublicznieniu raportów podjął Papież Leon XIV, aby — jak wskazano — podzielić się owocami refleksji z całym Ludem Bożym i realizować zasadę przejrzystości oraz rozliczalności.

Teraz Sekretariat Generalny Synodu wraz z kompetentnymi dykasteriami ma przełożyć wnioski raportów na propozycje operacyjne dla całego Kościoła, które zostaną przedłożone Ojcu Świętemu. Wraz z publikacją dokumentów Grupy Studyjne nr 3 i nr 4 zakończyły swój mandat.

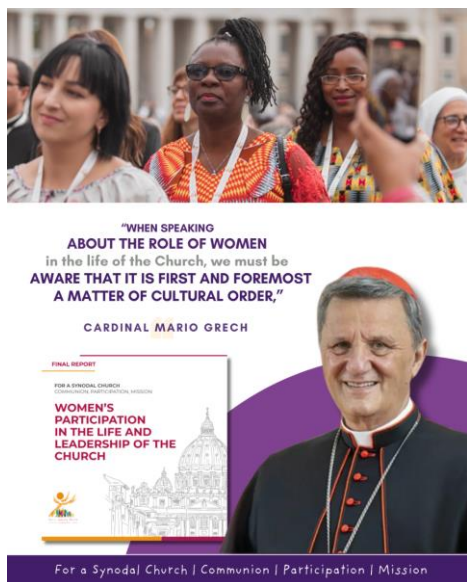
Kolejne raporty mają być ogłaszane sukcesywnie; najbliższą publikację zapowiedziano na 10 marca 2026 r.

Vatican News | [Grupy synodalne publikują pierwsze raporty](#) - Vatican News



Synod: Wanda Półtawska wzorem kobiety zaangażowanej w Kościele

Opublikowano raport grupy roboczej Synodu o synodalności, która zajmowała się kwestią obecności kobiet w życiu i kierownictwie Kościoła. Dokument wskazuje m.in. obszary, w których należy rozważyć większe zaangażowanie kobiet, a także wyzwania, związane z różnymi przejawami klerikalizmu, obecnego w zarządzaniu Kościołem. Nie powraca temat diakonatu kobiet. Pojawia się polski wątek: Wanda Półtawska jest wśród 19 kobiet będących przykładem zaangażowania w Kościele. W raporcie grupy synodalnej Wanda Półtawska jest przykładem tego, jak „charyzmat autorytetu był przekazywany na przestrzeni dziejów w życiu, myśli i dziełach” i „których świadectwo nie zostało zatarte przez czas ani zapomnienie”.



W skład grupy roboczej, która zajmowała się kwestią „udziału kobiet w życiu i kierowaniu Kościołem”, weszli członkowie Dykasterii Nauki Wiary. Przygotowany przez nich raport, odwołujący się do bogatych refleksji podejmowanych przy okazji Synodu o synodalności, podzielony jest na trzy części, a jego publikacja wpisuje się w pragnienie Leona XIV, by „w duchu transparentności” udostępniać całemu Ludowi Bożemu wyniki prac poszczególnych grup. W sumie dokument liczy 86 stron, z których większość stanowią załączniki, zawierające m.in. analizę postaci kobiecych, które – od czasów starożytnych, aż po współczesność – są wzorem dobrze pojmowanego autorytetu i ponadczasowym świadectwem.

W tym raporcie Wanda Półtawska jest przykładem tego, jak „charyzmat autorytetu był przekazywany na przestrzeni dziejów w życiu, myśli i dziełach” i „którego świadectwo nie zostało zatarte przez czas ani zapomnienie”.

Obecność kobiet: między „znakiem czasu” a konkretnymi wyzwaniami

W dokumencie zauważono, że kwestia obecności kobiet w przestrzeni publicznej i strukturach kierowniczych jest „znakiem czasu”, wykraczającym poza ramy Kościoła, oraz że między Kościołem a społeczeństwem rzeczywiście istnieją rozbieżności co do zaangażowania kobiet w przywództwo, co jest przestrzenią do dalszej pracy. Podkreślono cenny wkład, jaki kobiety wnoszą we wspólnotę Kościoła. Zwrócono też uwagę na napięcia, wynikające m.in. z „automatycznego przenoszenia autorytetu i wyjątkowej roli, jaka przysługuje kapłanowi w ramach celebracji eucharystycznej, na wszystkie inne obszary życia wspólnoty”, co może prowadzić do różnego rodzaju nadużyć.

W raporcie zwrócono także uwagę na szeroko pojęty kryzys wiary, który przekłada się m.in. na mniejszą obecność kobiet i mężczyzn w Kościele i spadek powołań do zgromadzeń zakonnych i instytutów. Podkreśla też m.in. niedostosowanie języka przepowiadania i dokumentów Kościoła, który nie uwzględnia obecności kobiet.

„Nie ma niczego, co w samym fakcie bycia kobietą uniemożliwiałoby pełnienie funkcji kierowniczych w Kościele” – podkreślają jednak autorzy raportu, przestrzegając, że odpowiedzialność ta nie powinna być powierzana kobiecie na zasadzie koncesji, przyznanej na próbę. W dokumencie nie powraca temat diakonatu kobiet, który jeszcze na etapie plenarnym został ostatecznie uznany za niedostatecznie umotywowany, by był przedmiotem dalszego rozeznawania.

Wanda Półtawska – ponadczasowy wzór kobiety w Kościele

Wśród 19 kobiet wskazanych w dokumencie jako wzór osób obdarzonych charyzmatem przywódczym, obok takich postaci jak św. Hildegarda z Bingen, św. Katarzyna ze Sieny czy Maria Montessori, wymieniona jest Wanda Półtawska. Została umieszczona w gronie kobiet wybranych, by ukazać „poprzez konkretne przykłady, w jaki sposób charyzmat władzy był przekazywany w historii przez życie, myśli i dzieła ważnych postaci kobiecych, których świadectwo nie zostało zatraczone przez czas ani zapomnienie”. W krótkim biogramie Półtawskiej, wskazany jest m.in. jej charakter „kobiety ze stali”, ale też „pełnoetatowe zaangażowanie polityczne i duszpasterskie” [...], „szczerą relacją z watykańską hierarchią” i życiowa droga, będąca dowodem pozytywnie pojmowanej emancypacji.

Dorota Abdelmoula-Viet – Watykan | Synod: Wanda Półtawska wzorem kobiety zaangażowanej w Kościele - Vatican News

Kard. Mario Grech na rozpoczęcie II Synodu Duszpasterskiego Archidiecezji Krakowskiej: *Bóg jest ciągle twórczy*

– Nie chodzi tylko o to, żeby pamiętać, co Bóg uczynił, ale synod jest także po to, aby słuchać i widzieć, co Bóg czyni, i mieć nadzieję na wszystko, co Bóg uczyni w przyszłości – mówił kard. Mario Grech na rozpoczęcie II Synodu Duszpasterskiego Archidiecezji Krakowskiej, które miało miejsce 15 marca br. w Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie. Sekretarz generalny Synodu Biskupów życzył, aby Kościół krakowski, tak jak niewidomy z dzisiejszej Ewangelii, przechodził z ciemności do światła.

Na początku Mszy św. kustosz Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie, ks. Tomasz Szopa, przypomniał definicję Ludu Bożego przywoływaną za Międzynarodową Komisją Teologiczną przez kard. Mario Grecha w czasie przedsynodalnych konferencji: „Lud Boży to zgromadzenie, które podąża razem, wezwane, zebrane przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, w mocy Ducha Świętego, aby przepowiadać, głosić Ewangelię. To wspólnota zasłuchana w Słowo i celebrująca Eucharystię”. Kustosz zaznaczył, że te słowa w szczególny sposób potwierdzają się i wypełniają się w czasie rozpoczynającej się liturgii. Zauważył, że II Synod Duszpasterski Archidiecezji Krakowskiej rozpoczyna się w Sanktuarium św. Jana Pawła II, który jako metropolita krakowski rozpoczął I Duszpasterski Synod Archidiecezji Krakowskiej w 1972 roku, a jako papież zamykał w 1979 roku. – Dziś, na progu tego II Synodu Duszpasterskiego Archidiecezji Krakowskiej jesteśmy w jego sanktuarium. On jest obecny wśród nas w swoich relikwiach. Ufam, że jest z nami także w tajemnicy obcowania świętych i raduje się, cieszy się z tego zgromadzenia – mówił ks. Tomasz Szopa.

Kard. Grzegorz Ryś zauważył, że czwarta niedziela Wielkiego Postu nazywana jest *Laetare* – „cieszcie się”, „radujcie się”. – Przypominają mi się kobiety z Ewangelii, które spotkały Zmartwychwstałego. On je posłał do swoich uczniów, a one biegły z radością i z bojaźnią – mówił metropolita krakowski, dodając, że dzisiejszego wieczoru towarzyszą mu te dwie emocje: radość i bojaźń.

– Myślę, że wszyscy jakoś powinniśmy te dwie emocje mieć w sobie, bo ten strach jest tak naprawdę poczuciem odpowiedzialności. Pan nam składa w ręce jakieś niesłychane dary. I nie wolno do nich podchodzić w sposób bezmyślny i tak, jakby nam się to wszystko należało, jakbyśmy się otwierali na to, co jest oczywiste. Nie jest oczywiste. Trzeba bojaźni Bożej na progu Synodu, ale trzeba też wielkiej radości, że się wydarza – mówił kard. Grzegorz Ryś.

W czasie homilii kard. Mario Grech przywołał obraz Boga jako zegarmistrza, który ma swoje odzwierciedlenie w opisie stworzenia świata w Księdze Rodzaju. Bóg stworzył świat i może siódmego dnia odpocząć – świat potrafi funkcjonować dalej sam; nie ma potrzeby, żeby Bóg interweniował. Kardynał zauważył, że w dzisiejszej Ewangelii Jezus odwraca tę teologię. Niewidomego uzdrawia w szabat, czyli w dzień, w którym Bóg i cała ludzkość powinni odpoczywać. Jezus – tak jak Bóg przy stworzeniu człowieka – bierze do rąk ziemię, którą nakłada na chore oczy człowieka. Sekretarz generalny Synodu Biskupów zaznaczył, że w ten sposób Jezus uczestniczy w Bożym dziele stworzenia. – Bóg nie odpoczywa. Stworzenie nie zostało skończone. Bóg kontynuuje stworzenie – mówił kardynał, podkreślając, że ta Ewangelia daje zupełnie nowe rozumienie Boga i przynosi nową perspektywę dla widzenia świata i misji Kościoła. – Świat nie jest po prostu czymś, co zostało stworzone w przeszłości, ale w dalszym ciągu jest stwarzany. Czasem Boga jest nie tylko przeszłość, ale także dziś i przyszłość – mówił kard. Mario Grech.

Zauważył, że ludźmi rzeczywiście ślepymi byli ci, którzy otaczali niewidomego, bo nie potrafili uznać tego, co działo się przed ich oczami. – Niewidomy przeszedł od ciemności do światła. Ale oni wybrali kierunek od światła do ciemności – mówił sekretarz generalny Synodu Biskupów, dodając, że to bardzo odpowiednia Ewangelia na oficjalne rozpoczęcie lokalnego synodu. – Bóg, o którym słyszeliśmy, że On stale jest twórczy, jest aktywny, to jest ten sam Bóg, jak wierzymy, który pozostaje obecny, aktywny w swoim Kościele. Dokładnie w ten sam sposób, w jaki Bóg nie odpoczywał, ale kontynuował, dosłownie, przyniesienie światła do ciemności, to jest ten sam Bóg, który pozostaje żywy w swoim Kościele – mówił kardynał.

Wyraził obawę, że człowiek może nadal mieć obraz Boga, który jest zegarmistrzem; Jezusa, który założył Kościół, nadał Mu początkową energię, siłę, ruch, a później Go zostawił. – Obraz Boga, który prezentuje dzisiejsza Ewangelia, powinien w nas umocnić przekonanie, że kiedy cho-

dzi o Kościół, to Bóg nie odpoczywa – Bóg ciągle tworzy, Bóg wciąż wydoskonala, Bóg jest ciągle czynny. On jest ciągle tym, który przechodzi obok, tak jak Jezus przechodził obok niewidomego – mówił kardynał.

Zaznaczył, że dzisiaj synod, ale także każdy chrześcijanin powinien stawiać pytania: w jaki sposób Bóg dzisiaj stwarza, w którą stronę prowadzi swój Kościół i w jaki sposób leczy naszą ślepotę? Zauważył, że ślepota pozostanie nieustanną słabością w Kościele, ponieważ ludzie pozostają grzesznikami. Ale ważne jest pytanie, czy nasza ślepota jest tą z urodzenia, na którą nie mamy wpływu, czy może jednak jest wybraną ślepotą. – Bóg ciągle jest twórczy. To powinno być waszym przekonaniem, kiedy wchodzić na pokład tego projektu synodalnego – mówił kard. Mario Grech, zachęcając, by patrzeć na aktywność Boga dzisiaj i na Jego działanie w przyszłości. – Nie chodzi tylko o to, żeby pamiętać, co Bóg uczynił, ale synod jest także po to, aby słuchać i widzieć, co Bóg czyni, i mieć nadzieję na wszystko, co Bóg uczyni w przyszłości – dodawał, życząc, aby Kościół krakowski, tak jak niewidomy, przechodził z ciemności do światła. Zauważył, że ważna jest też świadomość takich momentów, kiedy ciemność jest łatwiejsza niż światło – wtedy człowiek pozostaje jak ci z otoczenia niewidomego. – Jezus przyszedł, aby dopełnić Boże stworzenie i żeby przeprowadzić ludzi z ciemności do światła – zakończył kard. Mario Grech.

Po homilii metropolita krakowski odczytał i podpisał Dekret zwołujący II Synod Duszpasterski Archidiecezji Krakowskiej.

Po Komunii przedstawiciele parafii i wspólnot, z rąk krakowskich biskupów – kard. Grzegorza Rysia, kard. Stanisława Dziwisza, bp. Jana Zająca, bp. Damiana Muskusa, bp. Janusza Mastalskiego i bp. Roberta Chrzęszcza – oraz kard. Mario Grecha, odebrali kopie dokumentu końcowego XVI Zwyczajnego Zgromadzenia Synodu Biskupów „Ku Kościołowi synodalnemu – komunია, uczestnictwo, misja”, który będzie podstawą do pracy w zespołach synodalnych.

Metropolita krakowski poinformował także o powołaniu Sekretariatu Synodu, którego pracami kieruje bp Janusz Mastalski, i zachęcił do zgłaszania za jego pośrednictwem zespołów synodalnych.

Liturgia zakończyła się modlitwą do Ducha Świętego.

II Synod Duszpasterski Archidiecezji Krakowskiej potrwa do października 2027 roku. Jego celem jest – jak napisano w dekrecie – „przyjęcie oraz realizacja w życiu Kościoła Krakowskiego na poziomie lokalnym, zwłaszcza parafialnym, dokumentu końcowego XVI Zwyczajnego Zgromadzenia Synodu Biskupów «Ku Kościołowi synodalnemu – komunია, uczestnictwo, misja» z dnia 26 października 2024 r., zatwierdzonego przez Ojca Świętego Franciszka i uznanego przez Niego jako część zwyczajnego i autentycznego nauczania Następcy św. Piotra”. Najważniejszą rolę odgrywać będą zespoły parafialne i te powstałe na poziomie lokalnym. Zaplanowano cztery sesje plenarne, pierwsza z nich odbędzie się już w czerwcu br.

Kard. Mario Grech na rozpoczęcie II Synodu Duszpasterskiego Archidiecezji Krakowskiej: Bóg jest ciągle twórczy | eKAI

Bp Krzysztof Włodarczyk zwołuje I Synod Diecezji Bydgoskiej

„Po rocznym przygotowaniu, uznając, że Pan powołuje nas do wspólnej drogi, pragnę niebawem rozpocząć I Synod Diecezji Bydgoskiej, czyli czas, kiedy pod wpływem Ducha Świętego wszystkie wspólnoty, rady i komisje zgromadzą się w Imię i ku chwale Boga, aby ujawnić jedność Ciała Chrystusa, jakim jest Kościół” – napisał 15 marca br. do diecezjan biskup ordynariusz Krzysztof Włodarczyk.

„Ponieważ zarządzanie Kościołem nie jest przeze mnie traktowane jedynie jako akt czysto administracyjny, lecz ma wyrażać misję ewangelizacyjną, do której wezwani są wszyscy ochrzczeni, pragnę zaprosić Was do udziału w wydarzeniach, które towarzyszyć będą uroczystej inauguracji I Synodu Diecezji Bydgoskiej” – czytamy w komunikacie.

Bp Włodarczyk zaprosił wszystkich diecezjan do udziału we Mszy św., która była sprawowana w katedrze bydgoskiej 25 marca br. o godzinie 18:00, a była poprzedzona od godz. 17:15 adoracją Najświętszego Sakramentu.

Dzień wcześniej – 24 marca br. – ordynariusz zaprosił na godz. 19:30 księży proboszczów wraz z dotychczasowymi sekretarzami oraz wybranymi animatorami parafialnych grup synodalnych na spotkanie w Centrum Edukacyjno-Formacyjnym w Bydgoszczy. Podczas spotkania powo-

lane zostały gremia odpowiedzialne za prowadzenie synodu oraz udzielone zostały wskazania dla wspólnot, „aby czas I Synodu Diecezji Bydgoskiej wykorzystać jak najowocniej”.

„Przyzywając wstawiennictwa naszych Patronów z serca wszystkim błogosławię i zapraszam do wspólnej drogi!” – napisał bp Krzysztof Włodarczyk.

Słowo o zwołaniu synodu jest odczytywane we wszystkich kościołach i kaplicach na terenie diecezji bydgoskiej.

<https://www.ekai.pl/bp-krzysztof-wlodarczyk-zwoluje-i-synod-diecezji-bydgoskiej/>

ONZ: chrześcijanie najbardziej prześladowaną grupą religijną

Blisko 400 milionów chrześcijan na świecie doświadcza prześladowań lub przemocy z powodu swojej wiary – alarmuje Stolica Apostolska. W 2025 roku prawie 5 tysięcy wiernych zostało zabitych tylko dlatego, że byli chrześcijanami. „W istocie trzynastu dziennie” – mówił w Genewie abp Ettore Balestrero, stały obserwator Stolicy Apostolskiej przy Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Watykański dyplomata zabrał głos podczas spotkania „U boku prześladowanych chrześcijan: bronić wiary i wartości chrześcijańskich”, zorganizowanego przez Zsófię Havasí, stałą przedstawiciel Węgier przy ONZ w Genewie. W swoim wystąpieniu wskazał, że chrześcijanie pozostają dziś najbardziej prześladowaną wspólnotą religijną na świecie.

Męczennicy wiary

Abp Balestrero podkreślił, że chrześcijanie zabijani z powodu wiary są świadkami w najgłębszym sensie tego słowa. „Są męczennikami w etymologicznym znaczeniu tego słowa: świadkami swojego credo, którzy ucieleśniają wartości podważające logikę władzy” – powiedział.

Jednocześnie hierarcha przypomniał, że z punktu widzenia prawa międzynarodowego są oni ofiarami poważnych naruszeń praw człowieka. „Ich świadectwo nie może odwracać uwagi od fundamentalnej odpowiedzialności państw, które powinny były ich chronić” – dodał abp Balestrero.

Obowiązek państwa

Stały obserwator Stolicy Apostolskiej przy ONZ zauważył, że państwa mają obowiązek zagwarantować wolność religii i przekonań. Jak zaznaczył, do obowiązków władz należy również ochrona wierzących przed przemocą. Tymczasem – jak dodał – bezkarność sprawców pozostaje jednym z najpoważniejszych problemów w skali globalnej.

Przemoc i dyskryminacja

Arcybiskup wyraził głębokie zaniepokojenie losem milionów chrześcijan dotkniętych przemocą fizyczną, nielegalnymi zatrzymaniami, wywłaszczeniami, niewolą czy przymusowym wygnaniem.

„To plaga, która dotyka wszystkie kraje” – podkreślił. Według raportu OBWE dotyczącego przestępstw z nienawiści tylko w 2024 roku w Europie odnotowano ponad 760 ataków wymierzonych w chrześcijan.

Hierarcha zwrócił także uwagę na bardziej subtelne formy dyskryminacji, które nazwał „uprzejmym prześladowaniem”. „Często przybiera ono formę dyskryminacji poprzez stopniową marginalizację i wykluczenie z życia politycznego, społecznego i zawodowego” – mówił abp Balestrero.

Symbol krzyża

Na zakończenie wystąpienia watykański dyplomata odwołał się do symboliki krzyża. „Składa się on z dwóch przecinających się linii: pionowa oznacza otwarcie człowieka na transcendencję, natomiast pozioma symbolizuje więź człowieka z innymi” – zaznaczył.

Jak zaznaczył, ataki na wiarę uderzają w oba te wymiary. „Ataki na wymiar pionowy starają się przeciąć relację między sumieniem a Bogiem, spychając wiarę do milczenia” – powiedział abp Balestrero. Natomiast – jak wyjaśnił – ataki na wymiar poziomy pojawiają się wtedy, gdy chrześcijanie są prześladowani, co pozbawia człowieka jego wrodzonej zdolności do wolnej odpowiedzi na wezwanie prawdy.

Davide Dionisi, Karol Darmoros | ONZ: chrześcijanie najbardziej prześladowaną grupą religijną - Vatican News

Międzynarodowa Komisja Teologiczna: Przyszłość ludzkości leży w relacjach, a nie w technologii

Opublikowano dokument „*Quo vadis, humanitas?*”, podejmujący temat wyzwań, jakie epoka sztucznej inteligencji stawia antropologii chrześcijańskiej. Międzynarodowa Komisja Teologiczna analizuje w nim ryzyko związane z infosferą, kryzys demokracji i zjawisko „amnezji kulturowej”, a także przemiany „ery miejskiej”, stawiając pytanie o chrześcijańskie rozumienie samorealizacji.

„*Quo vadis, humanitas?* – Dokąd zmierzasz, ludzkości?” – tak brzmi tytuł nowego dokumentu Międzynarodowej Komisji Teologicznej (MKT), zatwierdzonego 9 lutego br. przez Leona XIV. Już sam tytuł oddaje zasadniczą intencję i cel tekstu: w obliczu bezprecedensowego przyspieszenia technologicznego teologia chce przedstawić „propozycję teologiczną i duszpasterską”, która ujmie ludzkie życie jako „powołanie integralne” oraz „współodpowiedzialność wobec innych i wobec Boga” w świetle Ewangelii.

Centralnym punktem odniesienia pozostaje konstytucja soborowa *Gaudium et spes*, ogłoszona niemal 61 lat temu. Dokument Komisji przejmuje z niej zarówno ideę „otwartego” dialogu Kościoła ze współczesnym światem, jak i wizję człowieka „integralnego” – w jedności ciała i duszy, serca i sumienia, rozumu i woli.

Między transhumanizmem a posthumanizmem

Pierwszy z czterech rozdziałów dokumentu poświęcony jest zagadnieniu rozwoju, ujmowanemu między dwoma biegunami: transhumanizmem i posthumanizmem. Transhumanizm wyraża dążenie do realnej poprawy warunków życia dzięki nauce i technologii, poprzez przekraczanie fizycznych i biologicznych ograniczeń człowieka. Posthumanizm idzie dalej, snując wizję zastąpienia człowieka, akcentując figurę cyborga – hybrydy zacierającej granicę między człowiekiem a maszyną.

Pomiędzy tymi dwoma perspektywami sytuowana jest wiara chrześcijańska, która – jak podkreśla dokument – „zachęca do poszukiwania syntezy” ludzkich napięć w Chrystusie, Synu Bożym, który stał się człowiekiem, umarł i zmartwychwstał.

Cyfrowość jako środowisko życia

Dokument zwraca szczególną uwagę na technologię cyfrową, która – jak podkreślono – „nie jest już tylko narzędziem, ale stanowi prawdziwe środowisko życia”, kształtując ludzką aktywność i relacje.

Z tym zjawiskiem wiążą się konkretne zagrożenia. W wymiarze środowiskowym ekspansja sztucznego świata sprzyja gospodarce opartej na nieograniczonej eksploatacji zasobów w imię maksymalizacji zysku. „Tragiczną konsekwencją” jest narastający dług ekologiczny między globalną Północą a Południem, dzika i niekontrolowana urbanizacja oraz zanieczyszczające środowisko polityki wydobywcze.

W relacjach międzyludzkich rewolucja cyfrowa może z kolei prowadzić do poczucia zagubienia i marginalizacji jednostki w niekontrolowanym, destabilizującym strumieniu informacji, pośród kontaktów ograniczonych do sfery wirtualnej.

Rosnąca siła sztucznej inteligencji

Coraz wyraźniej zaznacza się rosnąca potęga sztucznej inteligencji. W świecie skrajnie hiperpołączonym dynamiki gospodarcze, polityczne, społeczne czy militarne mogą stać się „niekontrolowane, a więc trudne do zarządzania”, rodząc ryzyko „kontroli społecznej i manipulacji”.

Konsekwencje tego procesu widoczne są również w sferze komunikacji. Międzynarodowa Komisja Teologiczna dostrzega wprawdzie korzyści rozwoju technologiczno-naukowego – takie jak „aktywne obywatelstwo”, „bezpośrednia i partycypacyjna informacja” czy „niezależne informowanie”, umożliwiające ujawnianie naruszeń praw człowieka. Jednocześnie jednak ostrzega przed „nieograniczonym rynkiem wiadomości i danych osobowych”, które nie zawsze są weryfikowane i nierzadko podlegają manipulacji. W rezultacie media nie są dziś „środkami neutralnymi”, a ich wpływ na etykę i kulturę stawia istotne pytania przed współczesną antropologią.

Infosfera a kryzys demokracji zachodnich

W tej „infosferze” jednostka coraz częściej niepewna własnej tożsamości poszukuje uznania u innych – czasem poprzez „fałszowanie rzeczywistości” lub afirmowanie swoich praw „w opozycji do

innych”. Tak rodzą się konflikty społeczne, które często przybierają formę konfliktów tożsamościowych.

Stąd też bierze się „obecny kryzys zachodnich demokracji”, nieświadomych coraz większego wysiłku, jakiego wymaga wspólne uznanie tego, „co łączy nas jako ludzi”. Dodatkowo, gdy opinia publiczna jest kształtowana przez polubienia, debata polityczna ulega „trybalizacji” – dzieli się na silnie spolaryzowane grupy konfrontujące się w sposób „konfliktowy i agresywny”.

Human enhancement a poszukiwanie równowagi między technologią a człowiekiem

Rewolucja informacyjna zmienia także sposób postrzegania wiedzy, której horyzont może ograniczać się jedynie do tego, co jest w stanie przetworzyć sztuczna inteligencja. Zasady filozofii, teologii czy etyki mogą wówczas zostać sprowadzone do kwestii subiektywnych lub „gustu osobistego”.

Podobne ryzyko dotyczy ciała: choć postępy biotechnologii w zakresie zdrowia i dobrostanu ludzi są cenne, dokument ostrzega przed narastającym „kultem ciała”, zwłaszcza na Zachodzie, gdzie dąży się do „idealnej sylwetki, zawsze w formie, młodej i pięknej”. Niebezpieczne jest również zjawisko *human enhancement* – obejmujące technologie biomedyczne, genetyczne, farmakologiczne i cybernetyczne służące poprawie ludzkich zdolności. Jeśli jednak traktuje się je „bez ograniczeń i ostrożności”, konieczna staje się refleksja nad równowagą między „tym, co technicznie możliwe, a tym, co sensowne z perspektywy człowieka”.

Cyfrowość a religia: światło i cień

Dokument poświęca również szeroką uwagę relacji między technologią cyfrową a religią, wskazując zarówno na jej zalety, jak i zagrożenia. Po stronie pozytywów wymienia łatwy dostęp do wiedzy i informacji. Po stronie negatywów pojawia się tworzenie w sieci „ogromnego rynku religijnego”, oferującego „wybór *à la carte* zgodnie z indywidualnymi zainteresowaniami”, a także sytuacje, w których komunikacja chrześcijańska w mediach społecznościowych bywa wykorzystywana do „podsycania sporów, a nawet niszczenia dobrej reputacji innych osób”.

Co więcej, w tej „metamorfozie sposobu wierzenia” sama technologia staje się „duchowym przewodnikiem i pośrednikiem świętości”, co w skrajnych przypadkach prowadzi do „wirtualnych błogosławieństw i egzorcyzmów oraz cyfrowego spirytualizmu”.

Kultura anamnezy i amnezja kultury

Drugi rozdział dokumentu koncentruje się na idei powołania integralnego: doświadczenie człowieka należy odczytywać w konkretnych kategoriach czasu, przestrzeni i relacji. Międzynarodowa Komisja Teologiczna wskazuje, że współcześnie zanika poczucie historii, a rzeczywistość zostaje zredukowana do „teraźniejszości zamkniętej w sobie”. „Kultura anamnezy” ustępuje miejsca „amnezji kultury”.

Technologia czyni wszystko równoczesnym, lecz – jak podkreśla dokument – „teraźniejszość, która nie zna już przeszłości, nie ma przyszłości” ani nadziei. Skutkiem mogą być „formy rewizjonizmu i negacjonizmu” czy też „populizmy”. Na tym tle Ewangelia jawi się jako „kontrkultura”: w „horyzontalnym przyspieszeniu” historii to Słowo nadaje jej sens – w osobie Jezusa Chrystusa, który łączy czas człowieka z wiecznością Boga.

Fenomen urban age

Dokument szeroko omawia także kategorię przestrzeni, zwłaszcza w kontekście zjawiska *urban age* – powstawania rozległych regionów metropolitalnych łączących centra i peryferie w ogromne organizmy miejskie, nierzadko borykające się z problemami, takimi jak brak podstawowych usług.

Globalna kultura i łatwość przemieszczania się czynią z człowieka „obywatela świata”, ale zarazem „nomadę” wędrującego po anonimowych, ujednoliconych nie-miejscach, jak lotniska czy centra handlowe. „W ten sposób gubi się postać pielgrzyma”, czyli tego, który nie tracąc więzi ze swoją ziemią, wyrusza w podróż, aby odpowiedzieć na wezwanie Boga.

Globalna przestrzeń może też rodzić „poczucie inwazji”, w której drugi człowiek postrzegany jest jako zagrożenie. Tworzą się granice tam, gdzie chrześcijanie widzą raczej „progi” – przestrzenie spotkania i kontaktu. W tej perspektywie Chrystus „otwiera przestrzeń narodów i osób”, czyniąc ją miejscem gościnnym, zakorzenionym w zbawczym „teraz” i ukierunkowanym ku przyszłości przekraczającej doczesność.

Relacje jako przeciwwaga dla ujednolicającej globalizacji

Dokument podkreśla znaczenie relacji i intersubiektywności, rozumianej jako przynależność człowieka do rodziny, narodu i tradycji. To właśnie te więzi kształtują tożsamość osobową i stanowią „swego rodzaju przeciwwagę” dla postępującej ujednolicającej globalizacji.

W odpowiedzi na to wyzwanie Międzynarodowa Komisja Teologiczna wskazuje zasadę „jedności w różnorodności”, odwołując się do kategorii „braterstwa” i „przyjaźni społecznej”. W tę perspektywę wpisuje się także „lud Boży, którym jest Kościół” – wspólnota oparta na wierze, otwarta na różnice w ramach „większego, wspólnego projektu”.

W drugim rozdziale istotne miejsce zajmują również zasada dobra wspólnego oraz wrażliwość na najuboższych, którzy w obliczu rosnącej potęgi technologii mogą zostać potraktowani jak „szkody uboczne”, eliminowane „bez litości”.

Nieskończona godność każdego ludzkiego życia

Integralne powołanie człowieka oznacza także realizację w miłości. Życie każdego jest owocem „stwórczej miłości Ojca”, który umiłował człowieka jeszcze przed jego ukształtowaniem. Oznacza to, że „każde ludzkie istnienie ma nieskończoną wartość samo w sobie” i nie może być poddane żadnym miarom – politycznym, ekonomicznym czy społecznym – które umniejszałyby jego „nieskończoną godność”.

Dokument zwraca uwagę, że współcześnie, zwłaszcza na Zachodzie, promowana jest „kultura braku powołania”, pozbawiająca młodych ludzi otwarcia na ostateczny sens istnienia, a tym samym na nadzieję.

Tożsamość dojrzewa w miłości

Tematem trzeciego rozdziału jest tożsamość. „Żaden człowiek nie może być szczęśliwy, jeśli nie wie, kim jest” – podkreśla Międzynarodowa Komisja Teologiczna. Każdy powinien więc podjąć „zadanie” stawiania się sobą oraz przekształcania świata zgodnie z zamysłem Boga.

Jako umiłowane dzieci Pana ludzie dojrzewają w swojej tożsamości przede wszystkim poprzez miłość. Konieczne jest także „przyjęcie ciała jako daru”, a nie traktowanie go jak więzienia, które rzekomo przeszkadza być sobą, ani jak biologicznego materiału do dowolnej modyfikacji. W tej perspektywie szczególnego znaczenia nabiera również niepełnosprawność, która – jak zaznacza dokument – „może stać się okazją do dobra, mądrości i piękna”.

Relacje międzyludzkie i więź z kosmosem

Dokument wyraźnie podkreśla znaczenie relacji interpersonalnych: im bardziej człowiek przeżywa je „autentycznie”, tym bardziej dojrzewa „własna tożsamość osobowa”. Bycie darem dla innych staje się sposobem odpowiedzi na wezwanie do „wspólnoty społecznej”, która realizuje się poprzez „zdolność przyjmowania innych i budowania trwałych więzi” opartych na dialogu, słuchaniu oraz poszanowaniu prawa do bycia sobą i bycia innym.

Ponadto ludzie powinni pełnić rolę „odpowiedzialnych zarządców” stworzenia, stając się agentami ewolucji wszechświata fizycznego, „ale zawsze w poszanowaniu jego własnych praw”.

Biegunowe napięcia tożsamości człowieka

Czwarty i ostatni rozdział dokumentu analizuje dramatyczny proces kształtowania tożsamości człowieka, który przebiega przez różne „napięcia lub bieguny”: między materią a duchowością, mężczyzną a kobietą, jednostką a wspólnotą, skończonością a nieskończonością. Dokument zaznacza, że te napięcia „nie powinny być interpretowane w logice dualistycznej, lecz jako „jedność obu”, ukazując w ten sposób „należyta i nieodzowną wartość różnicy”.

Odwołanie znajduje się w „życiu Trójcy Świętej”, gdzie relacja między dwiema Osobami nie zamyka się w sobie ani nie znosi drugiej, lecz „otwiera się ku pełni w trzeciej”. Dzięki tym biegunowym przeciwieństwom „pozostaje nienaruszony dar pierwotny, który je poprzedza i ustanawia”. „Doskonale harmonijna” relacja między Osobami Trójcy przypomina o uniwersalnym braterstwie i znajduje swoje kulminacyjne wyrażenie w Eucharystii, która „odnawia relacje ludzkie i otwiera je ku komunii”.

Przykład Dziewicy Maryi

Na zakończenie dokument Międzynarodowej Komisji Teologicznej podkreśla, że „przyszłość ludzkości nie rozstrzyga się w laboratoriach bioinżynierii, lecz w zdolności do życia w napięciach te-

rażniejszości”, zachowując świadomość granic i otwarcie na tajemnicę Chrystusa zmartwychwstałego.

Wzorowym przykładem jest Najświętsza Maryja Panna – przyjmując dobrowolnie dar Boga, staje się „paradygmatem” człowieka, który realizuje się w pełni.

Isabella Piro – Watykan | Międzynarodowa Komisja Teologiczna: Przyszłość ludzkości leży w relacjach, a nie w technologii - Vatican News

Trenowany jest katolicki *chatbot* wykorzystujący dokumenty Kościoła: *Magisterium AI*

Amerykański startup zasila chatbota milionami tekstów. Jednak po zadawaniu pytań często pozostają pewne wątpliwości. Stąd, jak mówi jego pomysłodawca, konieczność dalszego treningu, aby „Magisterium AI” stało się coraz doskonalsze.

Platforma obsługuje 50 języków, w tym polski

Baza treningowa katolickiego *chatbota* znajduje się w rzymskim Kolegium *Russicum*. W czasie zimnej wojny kształcono tu przyszłych księży przeznaczonych do pracy w Związku Radzieckim. Niektórzy z nich ponieśli śmierć męczeńską, a wszyscy byli uważani za szpiegów Watykanu. Obecnie trzy sale prestiżowego kolegium wypełnia najnowsza technologia, komputery, skanery i duży biały stół, przy którym odbywa się codzienna burza mózgów. Obok leżą pudła pełne dokumentów watykańskich, pism teologicznych i przemówień papieży.

Wiarygodność *Magisterium AI*

Magisterium AI to *chatbot* stworzony przez amerykańską firmę Longbeard, który ma za zadanie udzielać odpowiedzi na pytania dotyczące wiary i nauki Kościoła katolickiego. Projekt powstał jako odpowiedź na problemy z wiarygodnością takich systemów, jak przykładowo *Chat GPT-4*, które mają tendencję do generowania nieprawdziwych informacji, czyli do halucynacji, i nie podają przejrzystych źródeł. Twórcy *Magisterium AI* rozwiązują ten problem poprzez zastosowanie konkretnego podejścia do danych. W przeciwieństwie do modeli ogólnego przeznaczenia.

Zamiast internetu, prawdziwe księgi

Magisterium AI nie wykorzystuje wiedzy pozyskiwanej z internetu. Zamiast tego jego baza danych została ograniczona wyłącznie do oficjalnych dokumentów kościelnych. Należą do nich między innymi *Katechizm Kościoła Katolickiego*, *Kodeks Prawa Kanonicznego* oraz pisma soborowe i papieskie. Gdy użytkownik zadaje pytanie, system najpierw przeszukuje tę zamkniętą bazę w poszukiwaniu odpowiednich fragmentów. Dopiero na podstawie znalezionych cytatów model językowy formułuje odpowiedź, zawsze podając linki do wszystkich wykorzystanych źródeł.

Najlepsza na świecie wyszukiwarka nt. wiary katolickiej

Projekt jest ambitny już od samego początku. W swym założeniu *Magisterium AI* to „najlepsza na świecie wyszukiwarka poświęcona wierze katolickiej”. Jej twórca, 43-letni Matthew Harvey Sanders, wskazuje, że w rozwijającym się świecie sztucznej inteligencji wiarygodność i prawda, pozostają największym wyzwaniem. Idąc za tym rozumowaniem, pojawił się pomysł, aby skorzystać z archiwów watykańskich. Kanadyjczyk przeniósł się więc do Rzymu i nawiązał kontakty z uniwersytetami papieskimi, bibliotekami i instytucjami Stolicy Apostolskiej. I tak w *Russicum* powstało laboratorium *high-tech* z najnowocześniejszym sprzętem, który automatycznie przegląda książki i skanuje 1400 stron na godzinę.

Możemy pomóc ludziom stać się świętymi

Trzy tysiące tomów *Acta Apostolicae Sedis* z lat 1909–2023, swego rodzaju dziennika urzędowego Stolicy Apostolskiej, zostało załadowanych w ciągu dwóch tygodni. Do tego dochodzą pisma ojców Kościoła, od Tertuliana do Johna Henry’ego Newmana, wyroki Roty Rzymskiej, roczniki papieskie i statystyczne, żywoty świętych, ostatni chirograf papieża, teksty w języku aramejskim i syryjskim, starożytne kaligrafie i dokumenty pisane na papirusie. Trzydzieści tysięcy dokumentów zostało już zeskanowanych, a marzeniem jest osiągnięcie miliona. „Głosy, których nie słyszano od 700 lat, wchodzi w dialog z dzisiejszymi wiernymi. Możemy pomóc ludziom stać się świętymi” – podkreśla z entuzjazmem Benjamin Crockett. 35-latek z Kalifornii pracujący przy *startupie*, wska-

zuje, że twórcy katolickiego *chatbota* „nie chcą stworzyć postępowej ani konserwatywnej sztucznej inteligencji. Chodzi o to, by udostępnić informacje naprawdę zgodnie z tym, czego naucza Kościół”.

Dynamiczny rozwój

Magisterium AI rozwija się błyskawicznie: odpowiada na 40 tysięcy pytań dziennie w różnych językach, jest obecne w 185 krajach, a jego dane zasilają takie projekty jak *Hallow*, czyli największą aplikację modlitewną na świecie. Gdy użytkownik zadaje pytanie, system najpierw przeszukuje tę zamkniętą bazę w poszukiwaniu odpowiednich fragmentów nauczania. Dopiero na podstawie znalezionych cytatów model językowy formułuje odpowiedź, zawsze podając linki do wszystkich wykorzystanych źródeł. W projekt zaangażowani są nie tylko informatycy, ale i doradcy teologiczni, będący wybitnymi naukowcami. Katolicki *chatbot* dąży do doskonałości, dlatego *Magisterium AI* wciąż jest trenowane.

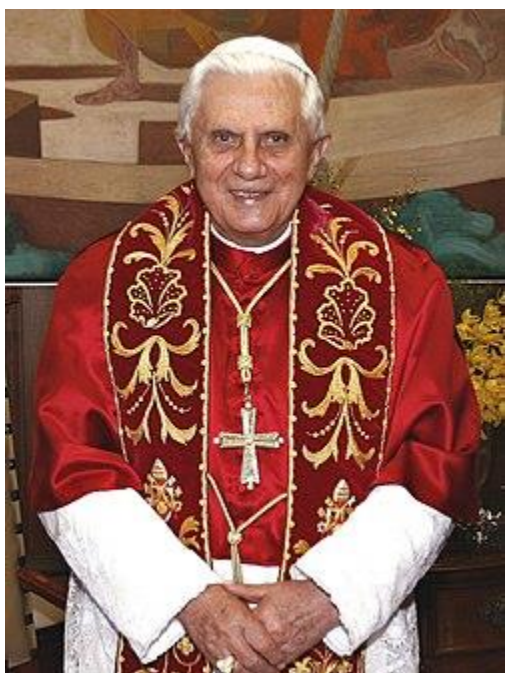
Wyznaczanie kierunku

Specjaliści podkreślają, że *Magisterium AI* stanowi ciekawy przykład trendu w rozwoju sztucznej inteligencji. Pokazuje on kierunek, w którym mogą podążać systemy AI przeznaczone dla branż wymagających maksymalnej precyzji i wierności źródłom, takich jak prawo czy medycyna. Narzędzie to nie jest „sztucznym teologiem” i nie tworzy nowych interpretacji. Jego rola polega na byciu zaawansowaną wyszukiwarką, która ułatwia dostęp do istniejącej, zweryfikowanej wiedzy. Jest to dowód na to, że przyszłość AI to nie tylko kreatywne, ale także wysoce wyspecjalizowane i bezpieczne rozwiązania przeznaczone dla konkretnej grupy odbiorców.

Magisterium AI można znaleźć na stronie: www.magisterium.com

Trenowany jest katolicki chatbot wykorzystujący dokumenty Kościoła: Magisterium AI | eKAI

Ks. Regoli: za nawróceniami stoi żywe dziedzictwo Ratzingera



Główne dziedzictwo Josepha Ratzingera to pełne głoszenie Jezusa Chrystusa – uważa ks. Robert o Regoli, nowy prezes watykańskiej Fundacji Ratzingera. Podkreśla, że takie integralne głoszenie Ewangelii wydaje owoce również dzisiaj. U źródeł wielu nawróceń młodych ludzi stoi właśnie spotkanie z myślą Benedykta XVI albo ze wspólnotami Kościoła, które oferują, jak chciał tego Ratzinger, całościową propozycję chrześcijaństwa, z jego pięknem i wymaganiami.

Przybliżyć człowiekowi Chrystusa

W obszernym wywiadzie dla portalu *The Pillar* ks. Regoli przypomina, że Josephowi Ratzingerowi już od młodości zależało przede wszystkim na dotarciu do współczesnego człowieka z prawdą o Jezusie. Ten cel przyświecał mu też jako papieżowi, kiedy pisał trytomowe dzieło *Jezus z Nazaretu*.

Pełna prawda o Chrystusie, z Jego pięknem i wymaganiami

„Chrystus przedstawiony bez kompromisów, to znaczy w sposób pełny i integralny, wraz z jego wymaganiami i pięknem naśladowania. Nigdy nie był duszpasterzem ani teologiem, który przedstawiał Jezusa łagodnego i mdłego, ani też surowego, który chce potępiać. Ratzinger przedstawia Jezusa w pełni, wraz z jego wymaganiami i pięknem spotkania wiary i prawdy. Dziedzictwem Ratzingera dla Kościoła dzisiejszego i przyszłego jest pełne głoszenie Chrystusa”.

Ks. Regoli podkreśla, że trud podjęty przez Josepha Ratzingera do dziś wydaje owoce. Uderza mnie fakt, że to on, jego dzieła stoją za licznymi nawróceniami – dodaje prezes watykańskiej fundacji.

Ciągłość Tradycji Kościoła

Przypomina, że Ratzinger był gwarantem całej tradycji teologicznej i magisterialnej, ale miał również osobistą zdolność twórczą dzięki swojej inteligencji i wierze, która pozwalała mu proponować nowatorskie rozwiązania. Dążył do syntezy tego, co stare i nowe, promował reformę, zachowując jednak ciągłość Tradycji Kościoła. Spotkała go za to ogromna krytyka. „Była to jednak cena, jaką zapłacił za próbę utrzymania jedności katolickiej bez ustępstw, ale mówiąc wszystko, w co należało wierzyć”.

Bez znajomości źródeł banalizujemy Ewangelię

Prezes Fundacji Ratzingera zauważa, że Benedykt XVI był człowiekiem doskonale znającym źródła i korzenie chrześcijańskiej wiary. To właśnie dzięki takiej postawie były możliwe reformy Soboru Watykańskiego II. Wyrastały one z uprzedniego badania źródeł: Pisma Świętego, liturgii i Ojców Kościoła. Potem po Soborze pojawili się ludzie, którym brakowało już takiego przygotowania, i chcąc dostosować się do nowych czasów, banalizowali przesłanie Ewangelii.

Takie chrześcijaństwo nikogo nie pociąga

„Kreatywność oparta na solidnej wiedzy o korzeniach to kreatywność, która pozwala nam nadal wzbogacać depozyt wiary. Kiedy kreatywność nie jest zakorzeniona, staje się trywializacją chrześcijańskiej propozycji, która następnie traci całkowicie swoją atrakcyjność” – mówi ks. Regoli.

Popatrzmy, gdzie dochodzi do nawróceń

Podkreśla on, że tylko tam, gdzie istnieje dobrze ugruntowana teologia, można sformułować solidną propozycję duszpasterską. Potwierdzeniem tego są wspólnoty Kościoła, w których dochodzi dziś do nawróceń. „Jeśli spojrzymy na Francję, kraje skandynawskie i same Stany Zjednoczone, gdzie mamy żywe, dynamiczne wspólnoty, gdzie ludzie modlą się, gdzie istnieje propozycja teologiczna, to tam też mamy nawrócenia. Innymi słowy, bogactwo propozycji Ratzingera zostało przełożone na wiele miejsc na całym świecie, ponieważ jest to jedyny sposób, w jaki Kościół może dzisiaj żyć” – dodaje prezes Fundacji Ratzingera.

Myśl Ratzingera to nie muzeum, nadal inspirowa młodych

Mówiąc o przypadającej w przyszłym roku setnej rocznicy urodzin Josepha Ratzingera zauważa, że będzie to dobra okazja, by pokazać żywe dziedzictwo jego myśli. „Nie interesuje nas muzeum ani park archeologiczny, ale aktualna debata kulturowa, a Ratzinger jest bodźcem dla wielu intelektualistów i nadal pozostaje punktem odniesienia dla wielu młodych ludzi, którzy w swoich studiach teologicznych i filozoficznych są zainteresowani poszukiwaniem chrześcijańskiej prawdy”.

Krzysztof Bronk – Watykan | Ks. Regoli: za nawróceniami stoi żywe dziedzictwo Ratzingera - Vatican News

Znamy program, hasła i loga pielgrzymki Leona XIV do Afryki

Biuro Prasowe Stolicy Apostolskiej opublikowało program kwietniowej pielgrzymki Leona XIV do czterech afrykańskich krajów, a także logotypy i hasła, które będą towarzyszyć poszczególnym etapom tej wizyty. Leon XIV odwiedzi kontynent afrykański w dniach 13–23 kwietnia br. W tym czasie uda się kolejno do Algierii, Kamerunu, Angoli i Gwinei Równikowej.

Algieria: „Pokój z wami”

Leon XIV odwiedzi Algierię w dniach 13-15 kwietnia br. Hasłem jego podróży będą słowa: „Pokój z wami”, przetłumaczone na język arabski jako popularne pozdrowienie „Assalmu Alaykom”. Logo papieskiej podróży zawiera je w trzech językach: po arabsku, w berberyjskim języku amazigh i po francusku, wypisane żółtą czcionką, odwołującą się do koloru watykańskiej flagi. Jest ono zaproszeniem do dialogu i spotkania między chrześcijanami i muzułmanami oraz „powszechnym zaproszeniem do życia w pokoju, braterstwie i harmonijnym współistnieniu”.

Sam logotyp utrzymany jest w barwach algierskiej flagi – zieleni, czerwieni i bieli. Na tle konturu kraju widnieje jeden z najstarszych chrystogramów – znak *chi rho* – oraz wizerunek inspirowany starożytnymi płaskorzeźbami, przedstawiający dwa gołębie, pijące z jednej misy – symbol pokoju i komunii.

PAPE LEON XIV
Voyage apostolique en Algérie
13-15 avril 2026



Tuż po przylocie do stolicy, Algieru, Papież uda się pod pomnik, upamiętniający algierską wojnę o niepodległość z przełomu lat 50. i 60. Następnie spotka się z w pałacu prezydenckim z głową państwa, Abdelmadjidem Tebbounem (którego w lipcu ubiegłego roku przyjął na prywatnej audyencji), a później z przedstawicielami władz, społeczeństwa obywatelskiego i dyplomatów. Po południu odwiedzi Wielki Meczet w Algierze, spotka się prywatnie z siostrami augustiankami w prowadzonym przez nie centrum dla potrzebujących. Ostatnim punktem programu pierwszego dnia wizyty będzie spotkanie z algierskimi katolikami w Bazylice Matki Bożej Afrykańskiej.

Drugi dzień poświęcony będzie św. Augustynowi. Rano Papież uda się do Annaby (starożytnej Hippony), gdzie odwiedzi stanowisko archeologiczne i spotka się ze współbraćmi augustianami. Po południu będzie przewodniczył Mszy św. w Bazylice św. Augustyna. W ciągu dnia odwiedzi też małe siostry ubogich i ich podopiecznych – osoby starsze. Wieczorem powróci do Algieru, skąd w środę 15 kwietnia odleci do stolicy Kamerunu – Jaunde.

Kamerun: „W Nim jesteśmy jedno”

Pielgrzymce do Kamerunu będzie towarzyszyło hasło, które jest również papieską dewizą, którą Leon XIV wybrał najpierw jako swoje zawołanie biskupie, a potem papieskie: „In illo uno unum”. Logo jego wizyty przedstawia Biblię – fundament wiary chrześcijańskiej – na której opiera się zarys kraju, utrzymany w narodowych barwach i opatrzone krzyżem wraz z maryjnym monogramem. W centrum logotypu znajduje się gołębica, symbol Ducha Świętego, zaś po prawej stronie wizerunek modlącego się Papieża – „znak komunii i duszpasterskiego towarzyszenia Ludowi Bożemu”.

W Kamerunie Papież będzie od 15 do 18 kwietnia br. Pierwszego dnia w stolicy spotka się z prezydentem, przedstawicielami władz, społeczeństwa obywatelskiego i dyplomatów, a także odwiedzi sierociniec Ngul Zamba. Wieczorem spotka się prywatnie z biskupami kameruńskimi, w siedzibie episkopatu.

W czwartek, 16 kwietnia, Leon XIV uda się do Bamendy, czwartego pod względem wielkości miasta w kraju, gdzie w katedrze św. Józefa weźmie udział w spotkaniu na rzecz pokoju z lokalną społecznością, a następnie odprawi Mszę św. z udziałem wiernych na płycie międzynarodowego lotniska. Po zakończonej celebracji powróci do Jaunde.

W piątek, 17 kwietnia, Papież uda się do Douali, gdzie odprawi Mszę św. dla wiernych na stadionie Japoma oraz uda się z prywatną wizytą do katolickiego szpitala św. Pawła. Wieczorem, po powrocie do stolicy, spotka się ze studentami i wykładowcami na kampusie Katolickiego Uniwersytetu Afryki Środkowej. Następnego dnia rano odprawi trzecią podczas swej wizyty Mszę św. na lotnisku miejskim, a w południe uda się w dalszą część podróży – do Angoli.

Angola: papieskie błogosławieństwo i świadectwo pielgrzyma nadziei, pojednania i pokoju

ABENÇOE ANGOLA 2026



„Papież Leon XIV – pielgrzym nadziei, pojednania i pokoju, błogosławi Angolę” – to motto, które towarzyszyć będzie papieskiej wizycie w tym kraju. Logo przedstawia zaznaczony na czerwono kontur kraju – symbol krwi, przelanej przez mieszkańców Angoli. Gałąź mulemby, afrykańskiego drzewa figowego, układającą się w półokrąg, symbolizującą pracę, a wspólnie z krzyżem staje się symbolem Eucharystii. Wizerunek dopełniają linie symbolizujące rzeki, a jego przesłaniem jest ukazanie Angoli, pobłogosławionej przez Boga i prowadzonej przez Papieża ku przyszłości „pokoju, godności i odnowionej nadziei”.

W Angoli Papież będzie od soboty, 18 kwietnia do wtorku, 22 kwietnia. Pierwszego dnia, podobnie jak w Kamerunie, przybędzie do stolicy, Luandy, spotka się najpierw z prezydentem, następnie z przedstawicielami władz, społeczeństwa obywatelskiego i korpusu dyplomatycznego, a wieczorem – w formie prywatnej – z biskupami. Drugiego dnia, w niedzielę odprawi Mszę św. dla wiernych w nowoczesnym mieście Kilamba, położonym niedaleko stolicy. Następnie uda się helikopterem do sanktuarium maryjnego Niepokalanego Poczęcia NMP, nazywanego Mama Muxima, które stanowi główny ośrodek maryjnej pobożności i pielgrzymi-



mek Angolijczyków. Po południu będzie tam przewodniczył nabożeństwu różańcowemu, a następnie powróci do stolicy.

W poniedziałek uda się do odległego o 1000 km. nadmorskiego miasta Saurimo, gdzie odwiedzi dom opieki dla osób starszych i odprawi Mszę św. z udziałem wiernych. Wieczorem, w stołecznej parafii MB Fatimskiej, spotka się z biskupami, kapłanami, osobami konsekrowanymi i zaangażowanymi w duszpasterstwo. Do Gwinei Równikowej odleci we wtorek rano.

Gwinea Równikowa: „Chrystus, światło Gwinei Równikowej – ku przyszłości pokoju”

Logo papieskiej wizyty w Gwinei Równikowej przedstawia „drogę Kościoła oraz odnowioną nadzieję niesioną przez wizytę papieża Leona XIV”. Składa się na nie złoty krzyż, który symbolizuje Chrystusa Zmartwychwstałego, podobizna afrykańskiej rodziny, symbolu „podstawowej jedności społeczeństwa i pierwszego miejsca, w którym dokonuje się ewangelizacja” oraz misjonarz, w łodzi na morzu, trzymający księgę – co jest symbolem misyjności i zanurzenia w wodach chrztu. Tło nawiązuje do kolorów flagi narodowej: niebieskiego, zielonego, białego i czerwonego, które symbolizują ziemię, pokój i walkę o wolność. Sama wizyta potrwa od 21 do 23 kwietnia.



W byłej stolicy Gwinei Równikowej, Malabo, Papież spotka się z prezydentem, przedstawicielami władz, społeczeństwa i dyplomatów, ale też z przedstawicielami świata kultury, którzy będą na niego oczekiwać na Kampusie Uniwersyteckim im. Leona XIV, narodowej uczelni. Po południu Papież spotka się z personelem i podopiecznymi szpitala psychiatrycznego „Jean Pierre Olie”, a także – prywatnie – z gwinejskimi biskupami.

W środę uda się do miasta Mongomo, gdzie odprawi Mszę św. w Bazylice Niepokalanego Poczęcia NMP i odwiedzi Szkołę Techniczną im. Papieża Franciszka, a następnie uda się do miejscowości Bata, gdzie uda się na spotkanie z więźniami, będzie modlił się przy pomniku upamiętniającym ofiary serii wybuchów w koszarach wojskowych w 2021 roku, a wieczorem spotka się z młodzieżą i rodzinami na stadionie miejskim w Bata.

Ostatniego dnia pobytu na kontynencie afrykańskim, w środę 23 kwietnia, Papież odprawi Mszę św. na stadionie w Malabo, a następnie uda się w podróż powrotną do Rzymu.

Dorota Abdelmoula-Viet – Watykan i Znamy program, hasła i loga pielgrzymki Leona XIV do Afryki - Vatican News

Kościół na świecie i w Europie

COMECE: w sprawie aborcji Komisja Europejska narusza zasady Unii

Decyzja Komisji Europejskiej o finansowaniu turystyki aborcyjnej z funduszy unijnych to zanegowanie zasad, na których opiera się Unia Europejska. Wskazuje na to w rozmowie z Radiem Watykańskim (Vatican News) wiceprzewodniczący Rady Episkopatów Wspólnoty Europejskiej COMECE. Jak podkreśla abp Antoine Hérouard, Komisja Europejska wykracza poza własne kompetencje i narusza uprawnienia państw członkowskich.

Znajdą się pieniądze na aborcję

Decyzją Brukseli kobiety chcące dokonać aborcji będą mogły to uczynić dzięki funduszom Unii Europejskiej. Choć nie zostanie utworzony osobny fundusz, to jednak będzie można wykorzystać na to środki z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus.

To naruszenie traktatów

Postawa Komisji Europejskiej spotkała się ze stanowczą reakcją COMECE. Jak mówi abp Hérouard, jest to decyzja godna ubolewania i niezgodna z duchem europejskich traktatów. Zobowiązują one bowiem Unię do poszanowania kompetencji państw członkowskich w zakresie określania ich polityki zdrowotnej i świadczenia usług medycznych.

Kolejna próba obejścia kompetencji państw członkowskich

Zdaniem francuskiego arcybiskupa chodzi tu jednak o sprawy jeszcze bardziej zasadnicze. Decyzja Komisji Europejskiej jest bowiem kolejną próbą obejścia kompetencji państw członkowskich. „Wiadomo, że kwestie etyczne, a w szczególności aborcja, podlegają prawu państwowemu, a nie prawu unijnemu, co powoduje, że przepisy prawne różnią się w poszczególnych krajach” – dodał wiceprzewodniczący COMECE.

Krzysztof Bronk i Xavier Sartre – Watykan I COMECE: w sprawie aborcji Kom. Europejska narusza zasady Unii - Vatican News

Komisja Europejska odrzuca fundusz na transgraniczną aborcję

Komisja Europejska ostatecznie odrzuciła propozycję Europejskiego Mechanizmu Solidarności w ramach inicjatywy obywatelskiej „My Voice, My Choice”, która miała stworzyć fundusz pokrywający koszty podróży i zabiegów aborcyjnych w przypadku kobiet udających się do innych państw członkowskich.

Jak informuje włoska agencja katolicka SIR, 26 lutego br., pomimo nacisków na zatwierdzenie finansowania tzw. turystyki aborcyjnej z funduszy UE, Komisja Europejska odrzuciła projekt przewidujący utworzenie i wsparcie systemu aborcji transgranicznej.

Kompromis budzący krytykę

Odmowie projektu towarzyszy jednak kompromis: choć nie utworzono nowych funduszy, Komisja dopuściła wykorzystanie środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus przez państwa członkowskie przeprowadzające takie zabiegi do przyjmowania kobiet z innych krajów UE, co wywołało krytyczne reakcje.

Europejski Fundusz Społeczny Plus ma służyć wspieraniu rynku pracy, integracji społecznej oraz pomocy osobom w trudnej sytuacji. W ocenie krytyków wykorzystywanie jego środków – nawet częściowo – na finansowanie działań związanych z przerywaniem ciąży wykracza poza ten mandat.

Reakcje środowisk pro-life

Na decyzję Komisji Europejskiej zareagowały również środowiska *pro-life*, które z jednej strony przyjęły z zadowoleniem brak zgody na utworzenie odrębnego mechanizmu finansowania, z drugiej jednak skrytykowały możliwość wykorzystania istniejących środków unijnych.

Apel o wsparcie macierzyństwa i „kulturę życia”

Przewodnicząca włoskiego ruchu *Movimento per la Vita Italiano*, Marina Casini, podkreśliła, że „czasy wymagają inwestowania zasobów i energii w ochronę macierzyństwa oraz konkretne wsparcie kobiet w trudnej sytuacji, a nie rozwijania – bezpośrednich czy pośrednich – form finansowania praktyk aborcyjnych”.

Jak dodała, „każde poczęte dziecko jest jednym z nas i zasługuje na przyjęcie”, a rolą instytucji publicznych powinno być zapewnienie kobietom realnej pomocy, tak aby „nie czuły się samotne wobec trudnej czy nieoczekiwanej ciąży”. Organizacja wezwała do ukierunkowania polityk europejskich na wsparcie macierzyństwa, dietności i – jak zaznaczono – „kultury życia”.

s. Amata J. Nowaszewska CSFN I [Komisja Europejska odrzuciła proaborcyjny projekt - Vatican News](#)

Australia: przebudzenie religijne młodych mężczyzn

Jak donosi australijski „Catholic Weekly”, powołując się na wyniki badań dotyczących kościołów i duchowości wiernych w Australii, wśród generacji Z, czyli wychowanych w „erze cyfrowej”, coraz więcej młodych mężczyzn szuka pogłębionej relacji z Bogiem. Po raz pierwszy w tym względzie mężczyźni wyprzedzili kobiety.

Rosnąca tożsamość religijna

Z danych przeprowadzonych przez australijski NCLS (Narodowy Przegląd Życia Kościelnego) wynika, że 39 % mężczyzn generacji Z (obecnie w wieku 18–28 lat) uważa się za chrześcijan. Jeśli chodzi o kobiety, odsetek jest niższy o 11 %. Po raz pierwszy w tym względzie w badaniach pro-

wadzonych od 30 lat młodzi australijscy mężczyźni wyprzedzili kobiety. Rezultaty zaskoczyły badaczy również dlatego, że wykazują tendencję wzrastającą, choć generacja Z uważana jest za szczególnie materialistycznie podchodzącą do życia.

Wzrost zainteresowania chrześcijaństwem i życiem kościelnym na całym Zachodzie

Podobne zjawisko zanotowano w innych krajach zachodnich, szczególnie wśród mężczyzn generacji Z. Na przykład w Wielkiej Brytanii obecnie do kościołów regularnie chodzi o 16 % młodych ludzi (18–24 lata) więcej niż kilka lat temu. Głównie chodzi o mężczyzn. Natomiast sprzedaż egzemplarzy Pisma Świętego we wszystkich krajach Zachodu od 2019 roku wzrosła aż o 134 %. „Catholic Weekly” ocenia, że to ożywienie ma charakter globalny, wyraża się tym, że młodzi ludzie szukają nowych dróg poszukiwania i doświadczania wiary w Piśmie Świętym, społeczności kościelnej i w internecie.

Młodzi chcą zaznać miłości

Jak powiedział tygodnikowi proboszcz parafii w Sydney, Josh Miechels, młodzi mężczyźni poszukują w Kościołach trzech zasadniczych rzeczy: miłości, poczucia, że są kochani, a także, że ich miłość została przyjęta. Wskazał, że obecnie często mówi się o patriarchacie, czyli dążeniach mężczyzn do zdominowania kobiet. Natomiast katolicyzm i chrześcijaństwo otwierają się na młodych mężczyzn walczących z tym stereotypem i pomagają im w odnalezieniu pewności siebie i prowadzeniu moralnego życia.

Odpowiedzialny za powołania w archidiecezji Sydney ks. Daniele Russo wskazał, że natura nie znosi próżni, a badania nad sekularyzacją wykazały, jak bardzo jest pusta: „Nowi ateści stracili zapał. Wyłania się grupa młodych intelektualistów otwartych na wiarę lub wierzących. Jeśli wziąć pod uwagę generację nominalnych, niepraktykujących chrześcijan na Zachodzie, trudno się dziwić, że teraz wielu młodych ludzi odkrywa chrześcijaństwo na nowo.

Piotr Kowalczyk | Religijne przebudzenie mężczyzn w Australii - Vatican News

Londyn: to będzie Wielkanoc z rekordową liczbą nawróconych

Parafie katolickie w Londynie czeka w tym roku wyjątkowa Wielkanoc. Rekordowa liczba dorosłych przyjmie w Wielką Sobotę wiarę katolicką. Połowa z nich to ludzie młodzi, poniżej 35 roku życia. „Urzekło mnie piękno i powaga katolickiej liturgii – mówi jeden z nawróconych. – Myślę, że to Maryja prowadziła mnie do Kościoła założonego przez swego Syna”.

Obrzęd wybrania

Wielki Post to ostatni etap przygotowań dla katechumenów, którzy podczas liturgii wigilii paschalnej przyjmą chrzest. Rozpoczął się on tak zwanym obrzędem wybrania, podczas którego biskup imiennie wywołuje katechumenów. Na tej podstawie można już ustalić liczbę dorosłych, którzy zostaną ochrzczeni bądź przyjmą wiarę katolicką i pozostałe sakramenty inicjacji, jeśli należeli dotąd do innych wyznań chrześcijańskich.

W Westminster 800 osób, 60 % więcej niż przed rokiem

Dane w tej sprawie opublikowały dwie archidiecezje, które obejmują większość terytorium Londynu: Westminster i Southwark. W centralnej archidiecezji Westminster w obrzędzie wybrania wzięło udział ponad 800 dorosłych z ponad 100 parafii, o 60 % więcej niż w roku ubiegłym. Natomiast w archidiecezji Southwark, obejmującej południowy Londyn i Kent uczestniczyło 590 dorosłych. W obu archidiecezjach są to najwyższe liczby od 2011 roku.

Przebudzenie wiary w pokoleniu Z

Jak podaje *National Catholic Register*, dane z ostatniego roku zaświadcza o powolnym odradzaniu się katolicyzmu w Wielkiej Brytanii wraz z zauważalnym wzrostem wiary wśród młodych, zwłaszcza tych, którzy należą do tak zwanego pokolenia Z.

Krzysztof Bronk – Watykan | Londyn: to będzie Wielkanoc z rekordową liczbą nawróconych - Vatican News

W Niemczech mniej wiernych, ale więcej osób na nabożeństwach

Mniej wiernych, więcej uczestników nabożeństw oraz osób – w tym młodych – przystępujących do sakramentów – to najnowsze dane statystyczne Kościoła w Niemczech, które przedstawiła Konferencja Episkopatu Niemiec.

Jak informuje Konferencja Episkopatu Niemiec, według stanu na 31 grudnia 2025 r. około 19,2 miliona osób w Niemczech deklaroowało przynależność do Kościoła katolickiego. Stanowi to 23 % ludności kraju.

Chociaż liczba wystąpień z Kościoła w porównaniu z rokiem poprzednim nieco spadła (307 117 wobec 321 659 w 2024 roku), ten ujemny bilans pozostaje ogromnym wyzwaniem.

W 2025 roku do Kościoła katolickiego w Niemczech wstąpiło 2269 osób, co stanowi niewielki wzrost w porównaniu z rokiem poprzednim, kiedy przybyło 1839 wiernych. Niemal 5,5 tys. wiernych zostało ponownie przyjętych do Kościoła.

Pozytywne sygnały w uczestnictwie w liturgii i sakramentach

Wśród pozytywnych sygnałów jest odnotowany niewielki, ale systematyczny wzrost aktywnego udziału w życiu religijnym. Frekwencja na Mszach świętych wzrosła trzeci rok z rzędu i wynosi obecnie 6,8 % (w 2024 roku było to 6,6 %).

Również liczba osób, które przyjęły pierwszą Komunię św. (152 357) oraz sakrament bierzmowania (105 334) pozostała niemal na stałym poziomie, co wskazuje na wciąż silne zakorzenienie kościelnej działalności edukacyjnej i duszpasterskiej wśród dzieci i młodzieży.

„To piękny znak, że uczestnictwo w nabożeństwach ponownie zyskuje – choć bardzo nieznacznie – na popularności” – powiedział przewodniczący Konferencji Episkopatu Niemiec, bp Heiner Wilmer, na stronie internetowej Episkopatu.

Podkreślił również ból związany z każdym wystąpieniem z Kościoła: „Jest nas, chrześcijan w Niemczech, coraz mniej, co jednak nie powstrzymuje nas od dawania świadectwa naszej wiary z wielkim osobistym zaangażowaniem”.

Zmiany strukturalne i brak księży

Statystyki ukazują także zmiany organizacyjne. Liczba parafii spadła – wskutek łączenia i reform strukturalnych – do poniżej dziewięciu tysięcy (8 997). Szczególnie trudna pozostaje sytuacja dotycząca powołań kapłańskich: w całym kraju w 2025 roku wyświęcono jedynie 25 kapłanów.

Dane pokazują ponowny spadek liczby chrztów: w 2025 roku było ich 109 028, a w 2024 roku – 116 274. Podobnie jest w przypadku ślubów kościelnych, których odnotowano 19 478, podczas gdy w 2024 roku było ich 22 513.

Niewidzialny kręgosłup: 600 000 wolontariuszy

Biskup Heiner Wilmer wykorzystał publikację danych, aby zwrócić uwagę na tych, którzy często nie pojawiają się w statystykach: około 600 000 wolontariuszy. To właśnie oni sprawiają, że Kościół może funkcjonować w społeczeństwie.

Mimo zachodzących zmian Wilmer wezwał do nadziei: „Zachęcam, abyśmy nie chowali głowy w piasek, lecz patrzyli w przyszłość i wspólnie – także w duchu jedności ekumenicznej – szukali dróg, dzięki którym bycie chrześcijaninem może dziś spotykać się z większą akceptacją w społeczeństwie.”

Mario Galgano, Wojciech Rogacin – Watykan I W Niemczech mniej wiernych, ale więcej osób na nabożeństwach - Vatican News

Szkocja: upadł projekt ustawy o wspomaganym samobójstwie

Po burzliwej debacie w parlamencie, Szkoci zagłosowali przeciw ustawie o wspomaganym samobójstwie dla terminalnie chorych dorosłych.

To moment historyczny. Nie przeszła ustawa, która, jak mówili jej przeciwnicy, oznaczałaby „katastrofę pod względem sposobu, w jaki nasze społeczeństwo radzi sobie z chorobą i niepełnosprawnością”, pozostawiając osoby bezbronne na pastwę wyzysku i nadużyć, a potencjalnie prowadząc do sytuacji, w której zabezpieczenia zostaną w przyszłości złagodzone.

Podczas niezwykle burzliwej debaty przemawiała Pam Duncan-Glancy, pierwsza osoba na stałe poruszająca się na wózku inwalidzkim wybrana do Parlamentu Szkockiego. Mówiła o tym, że legalizacja wspomaganego samobójstwa oznaczałaby, że „łatwiej byłoby uzyskać pomoc w umieraniu, niż pomoc w życiu”.

Ustawa umożliwiłaby terminalnie chorym Szkotom szukanie pomocy w celu zakończenia życia. Jeremy Balfour, były poseł Partii Konserwatywnej, który obecnie zasiada w parlamencie jako poseł niezależny, podkreślił że ustawa przerażała osoby niepełnosprawne, gdyż mogła doprowadzić do sytuacji, w której kryteria kwalifikowalności do wspomaganego samobójstwa zostałyby rozszerzone. „Uchwalając tę ustawę, otworzylibyśmy puszkę Pandory” – powiedział konserwatysta. Wyraźnie wzruszony mówił, że „błaga” postów, aby zastanowili się, jakie konsekwencje ustawa może mieć dla najbardziej bezbronnych członków ich społeczności.

Posłowie Parlamentu Szkockiego odrzucili w głosowaniu ustawę o legalizacji wspomaganego samobójstwa, stosunkiem głosów 69 do 57. Jeden deputowany wstrzymał się od głosu. Ustawa przewidywała, że terminalnie chorzy i zarazem zdrowi psychicznie dorośli mogliby szukać pomocy medycznej w celu zakończenia życia.

Elżbieta Sobolewska-Farbotko (Radio Bobola) - Wielka Brytania | [Szkocja: upadł projekt ustawy o wspomaganym samobójstwie - Vatican News](#)

Hiszpańscy biskupi ostrzegają przed nadużywaniem emocji w ruchach chrześcijańskich

Komisja Episkopatu ds. Nauki Wiary Hiszpańskiej Konferencji Biskupów opublikowała notę doktrynalną na temat roli emocji w akcie wiary, zatytułowaną Cor ad cor loquitur — „Serce przemawia do serca”. Dokument został zatwierdzony do publikacji przez Komisję Stałą podczas posiedzenia w dniach 24 i 25 lutego br. w Madrycie, a wcześniej został przyjęty przez biskupów będących członkami Komisji 20 lutego.

Nota opiera się na kardynalskim motto *Cor ad cor loquitur*, związanym ze św. Janem Henrykiem Newmanem – wspomnianym w tekście jako „niedawno ogłoszony doktor Kościoła” – i wykorzystuje je do sformułowania swojej głównej tezy: życie duchowe i spotkanie z Bogiem wpływają na człowieka „we wszystkich jego wymiarach: emocjonalnym, intelektualnym i wolitywnym”. Wychoząc z tego założenia, biskupi podkreślają, że wiara dotyczy „całej ludzkiej egzystencji” i że obok zaufania Bogu i elementów poznawczych właściwych dla przynależności i wyznania wiary pojawiają się również emocje i uczucia, takie jak radość duchowa, miłość czy pokój.

Dokument ma wyraźnie motywację duszpasterską. Według Komisji w ostatnich latach widoczne są oznaki „odrodzenia wiary chrześcijańskiej”, zwłaszcza wśród młodych Hiszpanów z tzw. pokolenia Z, oraz pojawiają się inicjatywy „pierwszego głoszenia”, które ułatwiają spotkanie z Chrystusem lub ożywienie wiary. W dokumencie stwierdzono, że Kościół docenia kreatywność tych metod, ale ostrzega przed ryzykiem, że doświadczenie chrześcijańskie zostanie zredukowane do „emocjonalności”, która zamieni ludzi w konsumentów wrażeń i poszukiwaczy duchowej przyjemności. W tym kontekście podkreślono, że głoszenie Chrystusa nie ma na celu wywoływania uczuć, ale świadczenie o wydarzeniu zdolnym do przemiany życia.

W swojej analizie kulturowej tekst opisuje „absolutyzację afektywności” w postmodernizmie, wraz z przejściem od „myślę, więc jestem” do „czuję, więc jestem”, i twierdzi, że dynamika ta może powodować fragmentację i dezorientację, również na płaszczyźnie religijnej. W tekście wskazano również, że osoba skoncentrowana na emocjach jest bardziej podatna na manipulację i ostrzegano przed możliwymi formami „bombardowania emocjonalnego” w kontekście duchowym, wspominając nawet o „wykorzystywaniu duchowym” i presji grupowej w celu ujednolicenia uczuć, a także o wykorzystywaniu fałszywych doświadczeń mistycznych w celu zdominowania świadomości lub ułatwienia innych form wykorzystywania.

Jednocześnie Komisja unika antyemocjonalnej interpretacji życia chrześcijańskiego i potwierdza, że uczucia odgrywają ważną rolę i nie można ich ignorować. W oparciu o Pismo Święte i tradycję zaznacza, iż Bóg dociera do człowieka również w jego wewnętrznej sferze uczuciowej, przypominając biblijne fragmenty o miłości Boga i uczuciach Chrystusa w Ewangeliach. Kluczem,

jak stwierdzono, jest zintegrowanie emocji w harmonii z rozumem i wolą, unikając zarówno sentymentalizmu, jak i redukcjonizmu, który oddziela uczucia od prawdy i dobra.

W drugiej części nota przedstawia teologiczno-pastoralne kryteria rozeznania ukierunkowane na nowe inicjatywy ewangelizacyjne. Wśród nich wyróżnia się trynitarną tożsamość wiary, osobisty wymiar spotkania z Chrystusem, potrzebę formacji doktrynalnej, aby ugruntować doświadczenie w obiektywnej prawdzie kerygmatu, oraz eklezjalny wymiar aktu wiary, podkreślając, że „wierzę” jest również „wierzymy” i że różnorodność charyzmatów powinna służyć jedności. Tekst wskazuje kryteria etyczne i charytatywne – wiarę przekładającą się na uczynki i służbę potrzebującym – oraz kryteria celebrowania, ostrzegając przed „efektownymi” celebracjami lub kultem eucharystycznym poza Mszą św., wyrwanym z kontekstu, i podkreślając centralne znaczenie niedzielnej Eucharystii i wierność normom liturgicznym.

Notatka kończy się wezwaniem do przyjęcia wiary w całym jej wymiarze i uznania uzasadnionego miejsca emocji i uczuć w ramach zdrowej afektywności, jako drogi do przemieniającego spotkania z Chrystusem „z serca do serca”, proponując Maryję Dziewicę jako wzór aktu wiary.

Hiszpańscy biskupi ostrzegają przed nadużywaniem emocji w ruchach chrześcijańskich | eKAI

Kościół w Polsce

W Warszawie obradowała Rada Konferencji Episkopatu Polski ds. Rodziny



KONFERENCJA
EPISKOPATU
POLSKI

Współcześni narzeczeni, małżeństwo jako sakrament nieodkryty i Projekt Mistero grande – to główne tematy spotkania Rady KEP ds. Rodziny, które odbyło się 27 lutego br. w Sekretariacie Konferencji Episkopatu Polski w Warszawie. Obradom przewodniczył abp Wiesław Śmigiel.

Dyrektor Krajowego Ośrodka Duszpasterstwa Rodzin Konferencji Episkopatu Polski, ks. Robert Wielądek, zaznaczył, że pierwszym tematem, jaki podjęła Rada podczas spotkania, był obraz współczesnych narzeczonych. Nawiązał tym samym do konferencji prasowej, która odbyła się przed rozpoczęciem obrad, połączonej z prezentacją wyników badań ISKK, przygotowanych na zlecenie KODR-u, dotyczących osób przygotowujących się do zawarcia sakramentu małżeństwa pt. „Kim są współcześni narzeczeni?”.

„W duchu teologii praktycznej zobaczyliśmy, czym żyje świat i jakich mamy współczesnych narzeczonych, a później, zgodnie z paradygmatem pastoralnym, jaka jest odpowiedź Kościoła” – przyznał ks. Wielądek. Zwrócił uwagę, że jednym z kluczowych wyników tych badań jest to, że „sakrament małżeństwa jest sakramentem nieodkrytym”. „Ten sakrament potrzebuje odkrycia przestrzeni łaski” – podkreślił. Dodał, że o samym sakramencie dużo się mówi, ale później trzeba zwrócić uwagę na to, jakie płyną z niego konkretne łaski i jak żyć w tym sakramencie na co dzień.

Podczas spotkania Rady małżeństwo Agata i Andrzej Mleczo z Fundacji *Mistero grande* przybliżyli założenia Projektu *Mistero grande*, który rozwija się w Polsce. „Zastanawialiśmy się nad tym, w jaki sposób mówić o sakramencie małżeństwa nie tylko do narzeczonych, ale także do małżonków z dłuższym stażem. Nasz Projekt *Mistero grande* odpowiada na potrzebę Kościoła, na potrzebę ludzi, i opowiada o pięknie sakramentu małżeństwa. To jest misja naszej Fundacji” – przyznała Agata Mleczo.

„Chodzi o to, aby dobra nowina o sakramencie małżeństwa przedarła się do świadomości zwykłego człowieka, żeby to nie był ani obowiązek, ani powinność, ani tradycja, tylko głęboka wiara w sakrament małżeństwa, czyli to, że od momentu ślubu Chrystus żyje pomiędzy małżonkami i obdarza ich łaską. Zatem w sakramencie małżeństwa jesteśmy uzdolnieni do tego, żeby wypełnić wszystkie zadania, które przed nami stoją” – wyjaśniła Agata Mleczo.

Andrzej Mleczo przyznał, że Fundacja *Mistero grande* pragnie podjąć refleksję wraz z członkami Rady, w jaki sposób, w 2026 roku, „głosić dobrą nowinę o sakramencie małżeństwa w Polsce”.

Podczas spotkania Rady wskazano również kierunki refleksji i działań, które będą wyznaczać pracę duszpasterstwa rodzin w nadchodzącym roku.

W Warszawie obradowała Komisja Wychowania Katolickiego KEP

Zatwierdzenie nowego „Programu nauczania religii rzymskokatolickiej w przedszkolach i szkołach” było jednym z punktów spotkania Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski, które odbyło się w Warszawie 3 marca br. Poniżej zamieszczono pełny tekst komunikatu.

Komunikat po zebraniu Komisji Wychowania Katolickiego KEP Warszawa, 3 marca 2026 r.

W dniu 3 marca 2026 r. w Warszawie odbyło się posiedzenie Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski, któremu przewodniczył bp Wojciech Osiał. W spotkaniu wzięli udział członkowie oraz konsultorzy Komisji, reprezentujący różne ośrodki akademickie i diecezjalne z całego kraju.

Komisja rozpatrzyła aktualną sytuację nauczycieli religii, zwracając szczególną uwagę na głosy dobiegające z różnych środowisk zatroskanych o dobro lekcji religii. Członkowie Komisji postrzegają z głębokim niepokojem bardzo trudną sytuację nauczycieli religii. Znaleźli się oni w ostatnich miesiącach w niestabilnym położeniu zawodowym, spowodowanym szkodliwymi i łamiącymi prawo zmianami wprowadzanymi przez MEN. Należy pamiętać, że nauczyciele religii od lat tworzą fundament wychowania młodego pokolenia, przekazując wraz z treściami religijnymi także potrzebne wartości i zasady wychowawcze. Ich codzienna służba wobec dzieci i młodzieży jest bezcenna. Tym bardziej bolesny jest fakt, że przedmiot, którego uczą z dużym poświęceniem, jest marginalizowany i niesprawiedliwie traktowany. Lekcja religii została zredukowana do jednej godziny tygodniowo, jest umieszczana w planie lekcji na pierwszych i ostatnich godzinach oraz ocena z niej nie liczy się do średniej. Komisja zapewnia, że będzie nadal podejmować wszelkie możliwe działania, aby bronić praw nauczycieli religii, wspierać ich oraz zabiegać o takie rozwiązania, które zagwarantują szacunek dla ich pracy.

Ważnym punktem spotkania było zatwierdzenie nowego „Programu nauczania religii rzymskokatolickiej w przedszkolach i szkołach”. Został on opracowany zgodnie z obowiązującą „Podstawą programową nauczania religii rzymskokatolickiej w Polsce” z 2025 roku. Jego głównym celem jest przekazanie rzetelnej i systematycznej wiedzy na temat religii rzymskokatolickiej i chrześcijaństwa oraz rozwijanie umiejętności niezbędnych do ich rozumienia, interpretacji i odnoszenia do współczesnych wyzwań.

Przyjęto uchwałę, że programy nauczania i podręczniki zgodne z nową „Podstawą programową nauczania religii rzymskokatolickiej w Polsce” będą obowiązywać: od dnia 1 września 2027 r. w grupach przedszkolnych, klasach I, IV i VII szkoły podstawowej, klasach I szkół ponadpodstawowych (liceum, technikum, szkoły branżowej I stopnia); od dnia 1 września 2028 r. w klasach II, V i VIII szkoły podstawowej oraz w klasach II szkół ponadpodstawowych (liceum, technikum, szkoły branżowej I stopnia); od dnia 1 września 2029 r. w klasach III szkoły podstawowej, w klasach III szkół ponadpodstawowych (liceum, technikum, szkoły branżowej I stopnia); od dnia 1 września 2030 r. w klasach IV szkół ponadpodstawowych (liceum, technikum), w klasie V technikum oraz w szkole branżowej II stopnia.

Po raz kolejny w rozmowach podjęto temat katechezy parafialnej, przypominając, że w żaden sposób nie oznacza ona rezygnacji z lekcji religii w szkole. Katecheza parafialna powinna mieć charakter posługi realizowanej w duchu katechumenalnym, opierać się na doświadczeniu wiary, modlitwy i wspólnoty oraz prowadzić do realizacji postaw ewangelicznych.

Z niepokojem przyjęto pojawiające się informacje zapowiadające wprowadzenie obowiązkowej edukacji zdrowotnej w szkołach. Komisja przypomina o prawie rodziców do wolnej decyzji w wyborze tego przedmiotu w tak wrażliwej materii dla rozwoju ich dzieci.

ks. Tomasz Kopiczko
Sekretarz KWK KEP

W Warszawie obradowała Komisja Wychowania Katolickiego KEP

Komunikat po spotkaniu przedstawicieli rządu Rzeczypospolitej Polskiej z uczestnikami Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski

10 marca 2026 r. wicepremier, minister obrony narodowej Władysław Kosiniak-Kamysz oraz minister spraw wewnętrznych i administracji Marcin Kierwiński spotkali się w Sekretariacie Generalnym Konferencji Episkopatu Polski z biskupami uczestniczącymi w 404. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski. Poniżej zamieszczono pełny tekst komunikatu.

Komunikat po spotkaniu przedstawicieli rządu Rzeczypospolitej Polskiej z uczestnikami Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski

10 marca 2026 r. wicepremier, minister obrony narodowej Władysław Kosiniak-Kamysz oraz minister spraw wewnętrznych i administracji Marcin Kierwiński spotkali się w Sekretariacie Generalnym Konferencji Episkopatu Polski z biskupami uczestniczącymi w 404. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski.

Przedmiotem spotkania była aktualna sytuacja wewnętrzna i międzynarodowa, a także niektóre kwestie dotyczące możliwego współdziałania państwa i Kościoła w zakresie pomocy ludności w wypadku klęsk żywiołowych, katastrof naturalnych i innych możliwych zagrożeń. Wskazano na ogromne doświadczenie przy podejmowaniu wielowymiarowych działań przez Caritas Polska, Caritas diecezjalne i inne organizacje kościelne w organizowaniu wsparcia materialnego i logistycznego dla przebywających w Polsce uchodźców z Ukrainy, a także w koordynowaniu przez te organizacje pomocy humanitarnej Kościoła dla osób potrzebujących w wielu miejscach na świecie.

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski abp Tadeusz Wojda SAC podziękował członkom rządu za spotkanie. Zapewnił także o woli dialogu Kościoła katolickiego w Polsce z władzami państwowymi we wszystkich sprawach dotyczących dobra mieszkańców naszego kraju, przy zachowaniu właściwej odrębności zadań i misji każdego z tych podmiotów, a także przy pełnym respektowaniu fundamentalnych praw i potrzeb ludzi wierzących w Polsce.

Warszawa, 10 marca 2026 r.

Komunikat po spotkaniu przedstawicieli rządu Rzeczypospolitej...

Biskupi po obradach o życiu parafii, lekcjach religii w szkole oraz Komisji niezależnych ekspertów do zbadania zjawiska wykorzystywania seksualnego osób małoletnich w Kościele katolickim w Polsce

Życie parafii, lekcje religii w szkole oraz Komisja niezależnych ekspertów do zbadania zjawiska wykorzystywania seksualnego osób małoletnich w Kościele katolickim w Polsce – to tematy poruszone przez biskupów podczas konferencji prasowej po zakończeniu 404. Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski w Warszawie.

By parafia była żywą wspólnotą

„404. Zebranie Plenarne Episkopatu miało jako główny temat ożywienie parafii. Jest to temat bardzo aktualny i żywy w dzisiejszych czasach” – przyznał abp Tadeusz Wojda SAC, metropolita gdański, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski. „Zaprosiliśmy też przedstawicieli z innych episkopatów z Europy, aby podzielili się swoimi doświadczeniami w tym względzie. Mieliśmy ciekawą panoramę sytuacji duszpasterskiej w różnych krajach” – ocenił. „Mierzą się z tymi samymi wyzwaniami, podobnie jak my, co i jak robić, by parafia była żywą wspólnotą” – wyjaśnił. Dodał, że druga kwestia dotyczyła uwypuklenia aspektu misyjnego.

Drugim tematem – wyjaśnił Przewodniczący KEP – była Komisja niezależnych ekspertów do zbadania zjawiska wykorzystywania seksualnego osób małoletnich w Kościele katolickim w Polsce.

Kolejnym tematem – zaznaczył abp Wojda – była „potrzeba towarzyszenia duchowego osobom, które są w kryzysach tożsamości wiary i niewiary”, dodając, że chodzi o egzorcystów i o tych, którzy potrzebują wsparcia duchowego. W tym celu biskupi podjęli decyzję o otwarciu w Akademii Katolickiej w Warszawie Studium przygotowującego do posługi uwalniania duchowego. Trwające 3 semestry studium będzie ofertą skierowaną wyłącznie do presbiterów, którzy otrzymają rekomendację własnego ordynariusza. „Presbiterzy otrzymają pewne przygotowanie,

dodatkowe, w zakresie wykładów i też warsztatów praktycznych, obejmujących wiedzę z zakresu, teologii, filozofii, prawa kanonicznego, psychologii i psychiatrii. Jest to ogromnie ważne, aby te osoby bazowały nie tylko na osobistym doświadczeniu czy też formacji wyniesionej z seminarium, ale żeby otrzymały konkretną formację akademicką” – wskazał.

Abp Wojda wskazał, że biskupi zajmowali się także kwestią pokoju, wojen i pomocy na rzecz Ukrainy. Poinformował, że na dzień dzisiejszy, kwota ze zbiorów przeprowadzonych w diecezjach 15 lutego br. przez Caritas Polska, wynosi 3,8 mln zł, ale jeszcze nie wszystkie diecezjalne Caritas podliczyły i przekazały zebrane środki.

W parafiach obserwowany jest coraz większy głód słowa Bożego

Do głównego tematu Zebrania Plenarnego, jakim była parafia, odniósł się również bp Andrzej Czaja, biskup opolski, przewodniczący Komisji Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski. Przypomniat, że biskupi skoncentrowali się na kluczowych obszarach funkcjonowania parafii: inicjacji chrześcijańskiej i wymiarze liturgiczno-modlitewnym, Słowie Bożym i katechezie parafialnej, braterstwie i diakonii miłości oraz zarządzaniu parafią na sposób synodalny.

Bp Czaja przyznał, że w inicjacji chrześcijańskiej nie chodzi wyłącznie o przygotowanie tylko do samego przyjęcia sakramentu, ale także o wprowadzenie we wspólnotę, „aby otwierać na Jezusa, czyli chodzi o budzenie osobowej wiary”. Dodał, że podkreślono również wartość i znaczenie celebrowania liturgii. Padł postulat, żeby powstawały zespoły liturgiczne, które będą pomagały w przeżywaniu liturgii w Kościele.

Biskup opolski przyznał, że w parafiach obserwowany jest coraz większy głód słowa Bożego. Dlatego trwają przygotowania – jak stwierdził – także do posługi w tym zakresie.

Odnosząc się do katechezy parafialnej, hierarcha przyznał, że chodzi w niej nie tylko o dzieci i młodzież, ale także o dorosłych.

Z kolei nawiązując do wymiaru charytatywnego parafii, bp Czaja ocenił, że „musimy przejść z poziomu dobroczynności na poziom braterstwa”. Przyznał, że chodzi o dostrzeżenie w człowieku, który do nas przychodzi, Chrystusa. Dodał, że w tym duchu powinna być przeprowadzona korekta diecezjalnych zespołów Caritas oraz powoływanie jałmużników diecezjalnych.

Jeśli chodzi o zarządzanie parafią w duchu synodalnym, biskup opolski podkreślił znaczenie parafialnej rady duszpasterskiej i ekonomicznej. „Potrzeba dobrej formacji w tym zakresie” – zauważył i zwrócił uwagę, że „synodalność musi iść w parze z kolegalnością”.

Bp Czaja wskazał, że biskupi zatwierdzili hasło nowego programu duszpasterskiego Kościoła w Polsce na rok 2026/2027, które brzmi: „Parafia wspólnotą misyjną”. Zgodnie z wytycznymi dokumentu końcowego Synodu o synodalności, program ma służyć odnowie parafii w kluczu synodalnym i misyjnym.

Sytuacja dotycząca lekcji religii w szkole jest krzywdząca dla uczniów i nauczycieli

Na temat obecnej sytuacji lekcji religii w szkole mówił bp Wojciech Osiał, biskup łowicki, przewodniczący Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski. Przyznał, że „sytuacja jest niedobra, krzywdząca dla uczniów uczestniczących w lekcjach religii i dla nauczycieli religii”. Dodał, że zmiany w organizacji lekcji religii dokonały się z naruszeniem prawa. Zaznaczył również, że biskupi apelują o wprowadzenie obligatoryjnego wyboru pomiędzy lekcją religii a etyką.

Bp Osiał zaznaczył, że biskupi zostali poinformowani o zatwierdzeniu przez Komisję Wychowania Katolickiego programu nauczania religii w szkole, przygotowanego według zmienionej podstawy programowej. Wskazał, że pierwsze podręczniki będą wprowadzane od 1 września 2027 r., stopniowo rok po roku na odpowiednich poziomach edukacyjnych.

„Cały czas podkreślamy konieczność katechezy parafialnej” – przyznał i dodał, że nie oznacza ona rezygnacji z lekcji religii w szkole. Poinformował, że kończą się prace nad dokumentem służącym do katechezy parafialnej.

Przewodniczący Komisji Wychowania Katolickiego wskazał, że biskupi proszą, aby „edukacja zdrowotna została powierzona rodzicom”, „aby to rodzice decydowali, czy ich dzieci będą uczestniczyć w tych zajęciach”, ze względu na niektóre treści dotyczące przekonań światopoglądowych i religijnych oraz zasad etycznych i moralnych.

Definitywna forma Komisji zostanie opracowana z chwilą zamianowania osoby jako przewodniczącego

Bp Sławomir Oder, biskup gliwicki, wyraził radość z powołania przez Konferencję Episkopatu Polski Komisji niezależnych ekspertów do zbadania zjawiska wykorzystywania seksualnego osób małoletnich w Kościele katolickim w Polsce. Przyznał, że proces powstawania Komisji jest stosunkowo długi. Przypomniął, że on sam został poproszony przez Konferencję Episkopatu Polski do zorganizowania zespołu, którego zadaniem było przygotowanie dokumentów do powstania tejże Komisji. Wskazał, że punktem wyjścia były dokumenty przygotowane przez Prymasa Polski abp. Wojciecha Polaka.

Przypomniął etapy powstawania Komisji. „Zestaw dokumentów przygotowany przez mój zespół, przez moich współpracowników, przewiduje pewien iter prawny, pozwalający na w miarę sprawny i gwarantujący w naszych zamiarach całkowicie charakter niezależny powstania i później funkcjonowania Komisji” – wyjaśnił bp Oder.

Hierarcha wskazał, że elementem wstępnym do podjęcia pracy było podpisanie *Porozumienia w przedmiocie utworzenia Komisji niezależnych ekspertów do zbadania zjawiska wykorzystania seksualnego osób małoletnich w Kościele katolickim w Polsce* zawierane pomiędzy Konferencją Episkopatu Polski, Konferencją Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce oraz Konferencją Wyższych Przełożonych Żeńskich Zgromadzeń Zakonnych w Polsce, „ponieważ Komisja, która została powołana, ma zająć się badaniem tego zjawiska w skali całego Kościoła”. „Ten dokument odnosi się w sposób bardzo ogólny do sposobu relacjonowania się pomiędzy KEP a zakonnikami oraz stwarza pewne ogólne ramy w relacji do Komisji, która powstała” – wyjaśnił.

Drugim dokumentem, który został przygotowany – wskazał bp Oder – są *Zasady działania Komisji niezależnych ekspertów do zbadania zjawiska wykorzystywania seksualnego osób małoletnich w Kościele katolickim w Polsce*. Trzeci dokument przygotowany i przyjęty przez Zebranie Plenarne to Statut regulujący funkcjonowanie Komisji. „Dwa pierwsze dokumenty są w wersji definitywnej. Natomiast ze względu na charakter Komisji, która w przestrzeni prawa kanonicznego ma swoją osobowość prawną publicznej osoby prawnej, będziemy starali się o uzyskanie takiej osobowości w przestrzeni państwowej. Dlatego też ten dokument, Statut, będzie przesłany do odpowiednich urzędów państwowych do uzyskania takiej osobowości” – wyjaśnił. Dodał, że zapewne będzie on poddany korektom ze strony Ministerstwa.

Biskup gliwicki poinformował, że definitywna forma Komisji zostanie opracowana z chwilą zamianowania osoby jako przewodniczącego powstałej Komisji w dialogu z biskupami i przewodniczącymi konferencji zakonnych.

Bp Oder zaznaczył, że prace Komisji obejmą lata od 1945 roku do dnia powstania Komisji. Jeśli chodzi o czas pracy Komisji to przewidziany jest okres trzech lat, ale jeśli zajdzie taka potrzeba – jak stwierdził – to może zostać on wydłużony.

Całkowita niezależność i wiarygodność Komisji

Abp Wojciech Polak, Prymas Polski, delegat KEP ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży podziękował bp. Oderowi za przedstawienie dotychczasowych etapów powstawania Komisji. Przyznał, że prace nad Komisją trwają prawie trzy lata, ale punkt wyjścia zawsze był bardzo jasny. „Teraz, kiedy powołana została Komisja jako kościelna osoba prawna, a więc podkreślając niezależność w stosunku KEP i do innych podmiotów, z którymi będzie mogła zawierać konkretne umowy czy porozumienia – w ten sposób Komisja powstała, a teraz rozpoczyna się proces wyłaniania członków tej Komisji” – wyjaśnił.

Prymas Polski wskazał, że dokumenty, o których mówił bp Oder, nie są dokładną kopią dokumentów przygotowanych przez jego zespół, które były w dużo skromniejszej formie, podczas gdy bp Oder przygotował dokumenty, które w znacznie szerszym stopniu zawierają zasady przekazane przez jego zespół.

Prymas Polski przyznał, że aby zachować niezależność Komisji dalsze dokumenty, jak regulamin czy umowa, będą opracowywane z przewodniczącym Komisji i z jurysdykcjami zakonnymi. „Żeby nie było podejrzenia, że chcemy swobodę Komisji i jej przewodniczącego ograniczać, ale żeby ta Komisja miała całkowitą niezależność i zapewnioną wiarygodność swojego postępowania” – podkreślił.

Abp Polak poinformował, że w myśl statutu, który został zatwierdzony, został on wskazany jako delegat KEP ds. ochrony dzieci i młodzieży, aby znaleźć kandydata na przewodniczącego lub przewodniczącą oraz przedstawić kandydaturę Radzie Stałej KEP i obu konferencjom zakonnym, a po zatwierdzeniu przedstawić na Zebraniu Plenarnym KEP. „Wiarygodność i niezależność tej Komisji będzie na pewno ostatecznie oparta o autorytet osoby, która podejmie się zadania przewodniczącego” – ocenił.

Prymas Polski podziękować także osobom skrzywdzonym, że przez te ponad dwa lata nie zawąpili w prace nad powołaniem Komisji. Wyjaśnił, że osoby skrzywdzone nie będą członkami Komisji, co nie znaczy, że nie będą włączone w jej prace. Dodał, że powstaną też zespoły eksperckie, które mogą pracować z Komisją.

„Komisja jest okazją, żeby osoby skrzywdzone mogły uzyskać wysłuchanie i to miejsce też będzie otwarte” – podkreślił.

BP KEP I 12.03.2026 | Biskupi po obradach o życiu parafii, lekcjach religii w szkole oraz...

Zespół Ekspertów KEP ds. Bioetycznych krytycznie o projekcie zmian w ustawach o świadczeniach zdrowotnych i refundacji leków

Zespół Ekspertów Konferencji Episkopatu Polski ds. Bioetycznych w opublikowanym 16 marca br. stanowisku wyraził poważne zastrzeżenia wobec poselskiego projektu nowelizacji ustaw o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz o refundacji leków (druk sejmowy nr 1850), oceniając go jako szkodliwy i nieetyczny. Projekt zakłada m.in. bezpłatny dostęp do środków antykoncepcyjnych.

„Zespół Ekspertów KEP ds. Bioetycznych ocenia procedowany w Sejmie projekt jako jednoznacznie szkodliwy i nieetyczny, i wzywa wszystkich, którym bliska jest troska o dobro Polski i Polaków, do jego odrzucenia” – czytamy w „Stanowisku Zespołu Ekspertów KEP ds. Bioetycznych wobec projektu zmiany ustaw o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego i wyrobów medycznych”.

Projekt zmiany ustaw zakłada m.in. bezpłatny dostęp do środków antykoncepcyjnych, w tym wkładek domacicznych, dla kobiet w wieku 18–25 lat oraz częściową refundację tych środków dla kobiet powyżej 25. roku życia. Zespół Ekspertów KEP ds. Bioetycznych wskazuje, że proponowane rozwiązania budzą poważne wątpliwości zarówno z punktu widzenia medycznego, jak i społecznego.

Zespół wskazuje, że preparaty hormonalne o działaniu antykoncepcyjnym należą do substancji o silnym i szerokim spektrum działania, które może wiązać się z ryzykiem poważnych skutków ubocznych. Eksperci KEP zwracają uwagę m.in. na zwiększone ryzyko powikłań zakrzepowych, udaru czy niektórych nowotworów, a także możliwy negatywny wpływ na zdrowie psychiczne kobiet. Zastrzeżenia budzi również propozycja umożliwienia wystawiania recept na te preparaty wszystkim osobom wykonującym zawód medyczny, które nie zawsze mają kompetencje do przeprowadzenia pełnej diagnostyki i wykluczenia przeciwwskazań do ich stosowania.

Zdaniem Zespołu Ekspertów KEP ds. Bioetycznych promocja antykoncepcji może m.in. utrwalać postawy sprzyjające odkładaniu rodzicielstwa oraz pogłębiać kryzys demograficzny. Zwracają oni też uwagę na fakt, że obecnie wskaźnik dzietności w Polsce należy do najniższych w Europie i nie zapewnia zastępowalności pokoleń. „Promocja antykoncepcji w imię poprawy poziomu życia w rzeczywistości stwarza iluzję dobrobytu i wygody” – czytamy w stanowisku.

W ocenie Zespołu proponowane rozwiązania rodzą poważne wątpliwości etyczne, związane z godnością osoby ludzkiej oraz dobrem wspólnym społeczeństwa. Eksperci zwracają też uwagę na to, że niektóre środki antykoncepcyjne mogą wykazywać mechanizm działania ingerujący w początek życia ludzkiego.

Pełny tekst stanowiska Zespołu Ekspertów – z odnośnikami do źródeł naukowych – jest zamieszczony na stronie o następującym adresie:

<https://episkopat.pl/doc/243916.Zespol-Ekspertow-KEP-ds-Bioetycznych-krytycznie-o-projekcie>

BP KEP I Zespół Ekspertów KEP ds. Bioetycznych krytycznie o projekcie zmian...

1060. rocznica Chrztu Polski – żywe dziedzictwo, które zobowiązuje

Drodzy Rodacy, Szanowni Państwo!

Przed nami kolejna rocznica Chrztu Polski, już tysiąc sześćdziesiąta. Dołącza ona do przeżywanego w RP 2025 millennium Królestwa Polskiego. Rozdzielone w naszych dziejach przez blisko sześćdziesiąt lat, Chrzest z roku 966 i Korona z 1025, są nam w tych latach stawiane tuż obok siebie – tak jak rzeczywiście były przez wieki związane w tradycji Polski chrześcijańskiej.

Jest to dobry moment, żeby jeszcze raz wypowiedzieć tę prawdę podwójną: że Chrzest zakłada przyrzeczenia dotyczące także obowiązków społecznych, a władza polityczna – przyjmowana kiedyś przez naszych władców w akcie koronacji – jest zobowiązana do strzeżenia dobra wspólnego także w wymiarze moralnym i duchowym. O ile akt wiary jest zawsze osobistym zaufaniem Bogu w Kościele, o tyle społeczność polityczna, rzeczpospolita, potrzebuje zaangażowania społecznego, w szczególności chrześcijan pamiętających o społecznym panowaniu Chrystusa Króla.

W tymże kontekście bliskich sobie rocznic Chrztu i Korony apelujemy do wszystkich Polaków, żebyśmy wedle swoich najlepszych zdolności, ufni w pomoc łaski Bożej podjęli dzisiaj pracę w dostępnych sobie przestrzeniach indywidualnych i społecznych

w duchu Dąbrowki i Mieszka – nad ciągłym podejmowaniem obietnic chrzcielnych i życia chrześcijańskiego w praktyce codzienności Polski,

w duchu króla Bolesława Chrobrego – nad mocą, bezpieczeństwem i suwerennością polskiego państwa,

w duchu świętego Stanisława, biskupa i męczennika – nad przestrzeganiem chrześcijańskiego ładu moralnego także w dziedzinie polityki,

w duchu świętej Jadwigi Królowej – nad chrześcijańską misją Polski w Europie i świecie, ze szczególnym uwzględnieniem właściwego nam regionu środkowoeuropejskiego, z troską o jego bezpieczeństwo i braterską więź narodów cywilizacji jagiellońskiej.

W związku z tymi pragnieniami, zapraszamy także do przyjęcia tego, co niegdyś wypowiedział na krakowskich Błoniach święty Jan Paweł II – gdy kończył swoją niezwykłą homilię słowami wezwania: „[...] **proszę was, abyście całe to duchowe dziedzictwo, któremu na imię Polska, raz jeszcze przyjęli z wiarą, nadzieją i miłością – taką, jaką zaszczepia w nas Chrystus na chrzcie świętym – abyście nigdy nie zwątpili i nie znużyli się, i nie zniechęcili, – abyście nie podcinali sami tych korzeni, z których wyrastamy**”.

Niech dany nam czas tych ważnych polskich jubileuszy będzie dobrą okazją, aby wyrazić naszą wdzięczność wobec aktu, który stał się fundamentem polskiego państwa i chrześcijańskiej cywilizacji w Polsce. Niech będzie to okazja do przedstawienia wartości, zasad i dorobku tej cywilizacji. Niech będzie to też czas edukacji i promocji, zwłaszcza w młodym pokoleniu. Taka też była intencja ustanowienia przez Sejm RP Narodowego Święta Chrztu Polski na dzień 14 kwietnia każdego roku. W związku z powyższym tworzymy Społeczny Komitet Obchodów 1060-lecia Chrztu Polski. Ze względu na wagę tego wydarzenia w naszej historii, rolę, jaką wciąż odgrywa w życiu naszego narodu, i misję, jaką ma do spełnienia. Zapraszamy do współpracy wszystkich, dla których wyłożone cele są bliskie i ważne.

Będziemy razem świętować, budzić świadomość, zachęcać do aktywności, przywoływać historię i myśleć o przyszłości.

Z wdzięcznością, dumą, solidarnością i troską.

Podpisali:

Dr Jan Klawiter, Inicjator sejmowej ustawy w sprawie Święta Chrztu Polski; Marek Jurek, historyk i publicysta, b. Marszałek Sejmu RP; Janusz Kotański, historyk, b. Ambasador RP przy Stolicy Apostolskiej; prof. Andrzej Nowak, historyk UJ Kraków; ks. prof. Ryszard Czekalski, rektor UKSW; ks. prof. Mirosław Sitarz KUL; prof. Hanna Kóčka-Krenz, archeolog, UAM; prof. Tomasz Jasiński,



historyk, mediewista; prof. Grzegorz Kucharczyk, historyk PAN; prof. Jacek Kowalski, historyk sztuki, UAM; prof. Marzena Szmyt, archeolog, UAM; prof. Stanisław Mikołajczak, filolog UAM, Przewodniczący AKO; prof. Jacek Bartyzel, historyk UMK; dr hab. Justyna Melonowska, filozofka i publicystka APS; ks. Dr Jarosław Wąsowicz, historyk; dr Andrzej Sznajder, Zwierzchnik Polskiego Zwierzchnictwa Zakonu Grobu Bożego w Jerozolimie; dr Paweł Milcarek, filozof i publicysta; dr Paweł Figurski, doktor nauk humanistycznych UW; dr Wojciech Turek, historyk i publicysta; Andrzej Kamiński prezes Akcji Katolickiej w Polsce; Robert Kostro, historyk, Założyciel Muzeum Historii Polski; Jarosław Bierecki, finansista, mecenas kultury; Paweł Witaszek, przedsiębiorca, mecenas kultury; Piotr Semka, publicysta, autor książek („Do Rzeczy”); Grzegorz Górny, publicysta, autor książek i filmów („W sieci”); Kacper Kita, publicysta, autor książek („Nowy Ład”); Małgorzata Żaryn, historyk i publicysta. Przewodnicząca Marszu Papieskiego; Andrzej Dubiel, Prezes Stowarzyszenia Muza Dei, Menadżer kultury; Andrzej Baehr, Prezes Fundacji Polskich Kawalerów Maltańskich; Szymon Czystek, Rycerze Kolumba; Bogusław Kiernicki, Fundacja Św. Benedykta – Narodowy Marsz Życia; Regina Pruszyńska, Zespół Koordynujący Ogólnopolskiej Rady Ruchów Katolickich

Inicjatorzy apelu skierowali także list do Księża Proboszczów, którego tekst zamieszczamy poniżej.

*Szczęść Boże,
Przewielebny Księżu Proboszczu,*

Sejm RP przyjęciem ustawy 22 lutego 2019 roku ustanowił, jakże ważne, Święto Chrztu Polski. W założeniu święto ma na celu „upamiętnienie chrztu Polski dokonanego 14 kwietnia 966 r., zważywszy na doniosłość decyzji Mieszka I, cywilizacyjną wagę tego wydarzenia, kluczowe znaczenie dla rozwoju naszej Ojczyzny, a jednocześnie znikomą obecność tego historycznego faktu w społecznej świadomości”.

Święto Chrztu Polski staje się też okazją do refleksji nad odpowiedzialnością za przyszłość polskiego narodu. Na podstawie badań historycznych, data ta jest uznana jako dzień narodzin Państwa Polskiego z racji przyjęcia przez Mieszka I chrztu. Jest to jedna z najważniejszych dat w historii Polski: rozpoczęła jej chrystianizację i dała początek jej państwowości.

Gorąco prosimy o zachęcenie katechetów lub też innych nauczycieli, a także – jeśli to możliwe – dyrektorów szkół do przeprowadzenia w pobliżu tej daty uroczystej akademii lub apelu w szkołach, gdyż jest to święto państwowe. Aby ułatwić organizację tej uroczystości, stworzyliśmy stronę internetową swietochrztu.pl, gdzie zamieszczone są scenariusze akademii i inne materiały pomocnicze. Można zachęcić też wiernych do wieszania flag narodowych 14 kwietnia lub też odprawić Mszę św., np. w podziękowaniu za dar Chrztu Mieszka I, który jest początkiem i fundamentem państwowości polskiej. Świetną okazją do zamanifestowania naszej dumy i wdzięczności z okazji 1060-lecia Chrztu będzie też Narodowy Marsz Życia, który odbędzie się 19 kwietnia w Warszawie.

Raz jeszcze zwracamy się z gorącą prośbą o rozpropagowanie tego święta, (wzór banneru w załączeniu), a także podjęcia innych inicjatyw. Zapraszamy do szerszej refleksji nad tym niezwykle ważnym wydarzeniem w naszej historii, od którego minęło już 1060 lat.

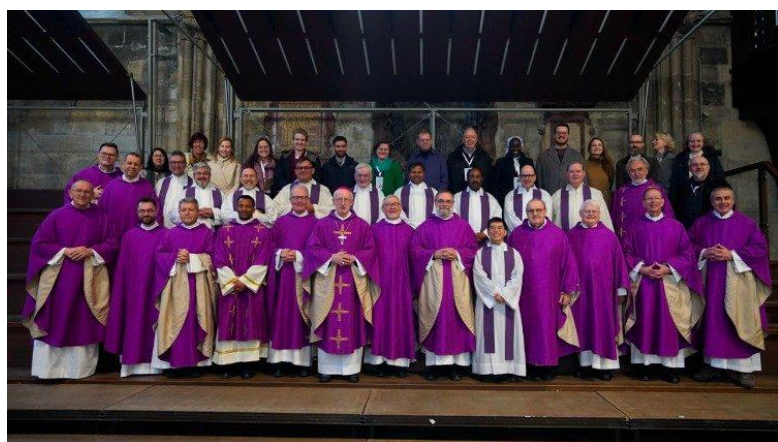
Króluj nam, Chryste!

Jan Klawiter, Prezes Fundacji „Słowo”

Bogusław Kiernicki, Fundacja Św. Benedykta, Narodowy Marsz Życia

200 lat Żywego Różańca. Najliczniejsza wspólnota w Polsce

W Wiedniu (23-27 lutego br.) odbyło się kontynentalne spotkanie Papieskich Dzieł Misyjnych Europy, podczas którego jednym z głównych tematów były zbliżające się jubileusze: 110-lecie Papieskiej Unii Misyjnej, 100-lecie ustanowienia Niedzieli Misyjnej oraz 200-lecie powstania Żywego Różańca. Szczególne miejsce w obradach zajęła sytuacja tej wspólnoty w Polsce, która – jak podkreślono – rozwija się najprężniej.



Ks. Maciej Będziński, dyrektor krajowy Papieskich Dzieł Misyjnych w Polsce, w rozmowie z Radiem Watykańskim opowiedział o zbliżających się jubileuszach, zaangażowaniu wiernych i misyjnym darze dla Papui-Nowej Gwinei.

Polska siłą Żywego Różańca

Ks. Będziński przekazał, że w Polsce Żywy Różaniec jest niezwykle „żywą wspólnotą”. „Zwróciłem uwagę na to, że w Polsce 2,5 miliona ludzi modli się w Żywym Różańcu, nie licząc innych bardzo dużych wspólnot różańcowych” – powiedział pod-

czas relacji ze spotkania. Jak zaznaczył, to właśnie w Polsce ta forma modlitwy rozwija się najliczniej i najbardziej dynamicznie.

Prezentacja polskiej delegacji obejmowała zarówno historię modlitwy różańcowej – „od X wieku, od mnichów irlandzkich po 1826 rok, gdzie Paulina Maria Jaricot w Lyonie zakłada stowarzyszenie Żywy Różaniec” – jak i aktualne struktury oraz statut krajowy wspólnoty. Ks. Maciej Będziński przedstawił także konkretne inicjatywy podejmowane przez polski Żywy Różaniec, podkreślając jego systematyczne wsparcie projektów misyjnych.

Jubileuszowy dar dla misji

Jednym z najważniejszych punktów jubileuszu 200-lecia będzie misyjny dar polskiej wspólnoty dla Kościoła w Papui-Nowej Gwinei. Jak poinformował dyrektor krajowy Papieskich Dzieł Misyjnych w Polsce, w Papui Nowej Gwinei w diecezji Wewak, gdzie w parafiach Dagua i But posługuje ks. Marek Sobotta, zostanie wybudowany Dom dla Katechistów im. błogosławionej Pauliny Jaricot. Będzie to oficjalny dar Żywego Różańca z Polski z okazji 200-lecia tej wspólnoty.

Duch jubileuszu wpisuje się w szerszy kontekst spotkań Papieskich Dzieł Misyjnych. Jak relacjonował rozmówca mediów watykańskich, obrady miały charakter formacyjny i konsultacyjny. „Jest to czas budowania relacji, wymiany doświadczeń i też budowania dobrej atmosfery w papieskich dziełach misyjnych” – podkreślił ks. Będziński. Spotkanie w Wiedniu było także okazją do omówienia nowych statutów oraz przygotowań do nadchodzących rocznic, które w 2026 roku staną się ważnym momentem refleksji nad rolą świeckich w dziele misyjnym Kościoła.

Dorota Abdelmoula-Viet, ks. Marek Weresa – Watykan I 200 lat Żywego Różańca. Najliczniejsza wspólnota w Polsce
- Vatican News

Kalisz: Margaretki z całej Polski modliły się u św. Józefa



– Każdy biskup i kapłan potrzebuje modlitwy, bo jak każde naczynie z gliny jest naznaczone kruchością i słabością – mówił bp Łukasz Buzun, który przewodniczył 7 marca br. Mszy św. w Narodowym Sanktuarium św. Józefa w Kaliszu podczas V Ogólnopolskiej Pielgrzymki Apostolatu Margaretka do św. Józefa. W diecezji kaliskiej istnieje 780 Margarettek, które modlą się za 460 księży.

– Wszyscy jesteśmy wezwani do nawracania się, przyłgnięcia do Bożego Serca. Potrzebujemy Bożej miłości, tej miłości, która jest idealna. Może to jest daleki dla nas i odległy wzór, ale bardzo ważny w naszym rozwoju, w naszym dojrzewaniu – powiedział w homilii bp Buzun. – Potrzebujemy takiej miłości, która poszła do końca. Chrystus umiłował nas do końca. Nie zostawił nic dla siebie, dał takie wielkie świadectwo i to jest piękne wezwanie dla każdego z nas – stwierdził duchowny.

Po komunii w Kaplicy Cudownego Obrazu św. Józefa Kaliskiego w obecności bp. Łukasza Buzuna ks. Bogusław Nagel, krajowy duszpasterz Apostolatu Margaretka, zawierzył patronowi kapłanów i Apostolat Margaretka z całej Polski.

– Podczas tej pielgrzymki chcemy dziękować Panu Bogu za każdego kapłana, którego Bóg stawia na naszej drodze, i każdą osobę, która trwa w Apostolacie Margaretka i modli się za kapłanów. Margaretkę tworzy siedem osób, które modlą się za kapłana przez cały tydzień. Każda osoba modli się w inny dzień. Wierzimy, że ta modlitwa ratuje kapłaństwo, a my kapłani tę modlitwę czujemy i bardzo jej potrzebujemy, a tym samym bardzo za nią wszystkim dziękujemy – powiedział KAI ks. dr Łukasz Pondel, diecezjalny duszpasterz Apostolatu Margaretka.

Apostolat Margaretka został założony w Kanadzie 1 sierpnia 1981 r. przez prof. Louise Ward. Od samego początku jego patronką została Najświętsza Maryja Panna, Matka Kościoła. Jako logo ruchu wybrana została margaretka, czyli polny kwiat. Ilustruje on zaangażowanie w modlitwę i posiada głęboką symbolikę. Margaretka jest zakorzeniona w glebie Kościoła i odżywiona życiem Ducha Świętego. Siedem płatków kwiatu reprezentuje siedem osób, które są zobowiązane do modlitwy za konkretnego kapłana, każda z osób w jednym z siedmiu dni tygodnia.

W Polsce pierwsze Margaretki powstały w 1998 roku jako oddolna inicjatywa osób świeckich.

Kalisz: Margaretki z całej Polski modliły się u św. Józefa | eKAI

Bp Włodarczyk do Rycerzy Kolumba: świat po prostu potrzebuje takich facetów

„Dzisiaj świat po prostu potrzebuje takich facetów – gotowych do wzięcia odpowiedzialności, życia cnotami męstwa i odwagi” – mówił bp Krzysztof Włodarczyk, który 14 marca br. przewodniczył Mszy św. z okazji dnia skupienia i formacji dla Rycerzy Kolumba w parafii świętego Mateusza Apostoła i Ewangelisty w Bydgoszczy.

Kilkudziesięciu mężczyzn z diecezji bydgoskiej i regionu dziękowało również za dwadzieścia lat swojej obecności w Polsce. – Myślę, że to jest bardzo konkretna odpowiedź na wyzwania dzisiejszego świata. Słowo „rycerz” to pewien skrót myślowy, który pokazuje kompletność i integralność mężczyzny. To konkretny wybór modelu męstwa, który opiera się na wierności, lojalności, dojrzałości, sumienności i odpowiedzialności. To codzienne wezwanie do tego, by doświadczać i szukać Pana Boga w swoim ży-



ciu oraz stawać się tym, kim powinienem być mężczyzna według zamysłu Bożego – mówił bp Krzysztof Włodarczyk.

Działalność Rycerzy Kolumba – jak dodał bp – zyskała aprobatę Ojca Świętego Pawła VI. „Przekażcie swoim synom, bratankom i wnukom, powiedzcie wszystkim ludziom, że papież kocha Rycerzy Kolumba. Chwała Rycerzy Kolumba nie opiera się jedynie na działalności filantropijnej. O wiele bardziej godna podziwu jest Wasza wytrwałość w Bogu, oraz Wasza lojalność Namiestnikowi Chrystusa. Naprawdę możecie nazywać siebie «braćmi», ponieważ nazywacie Boga swoim Ojcem i zaświadczyliście o swojej gotowości do wykonywania Jego woli oraz służenia Jego sprawie... Rycerze Kolumba to niezwykła siła dobroci” – cytował papieża.

Bp Włodarczyk przypomniał, że formacja we wspólnocie Rycerzy Kolumba prowadzi mężczyzn do realizacji sakramentu chrztu, przeżywania swojego powołania jako katolik, który nie jest tylko „klientem” usług religijnych w parafii, ale bierze pełną współodpowiedzialność za życie Kościoła. – To jest dokładnie to, co bł. ks. McGivney miał w swojej wizji zakonu. Chciał zachęcić mężczyzn do wzięcia odpowiedzialności za swoje środowiska i lokalne społeczności, by pokazać godność i właściwą rolę świeckich w Kościele i społeczeństwie. Taka wspólnota jak Rycerze Kolumba motywuje mężczyzn, żeby robili coś dla innych w większej skali – powiedział ordynariusz, a zarazem członek zakonu.

Rycerze Kolumba mają swoje rady w Bydgoszczy, Nakle nad Notecią i Złotowie. – Są rozpoznawalni i zyskują sobie coraz większe poparcie – powiedział Andrzej Kozłowski, delegat rejonowy. – Trwamy w dziękczynieniu i radosnym świętowaniu obchodów 20-lecia obecności. Ta radość jest podwójna, bo jest z nami biskup ordynariusz, do którego od wielu lat możemy zwracać się „Zacny Bracie”. Ksiądz biskup, Rycerz Kolumba, znany jest z tego, że stara się uczestniczyć w wydarzeniach ważnych dla wspólnot diecezji, jest tam, gdzie dzieje się dobro. Tak jest i dzisiaj – dodał Andrzej Kozłowski.

„Jesteśmy tutaj, by przede wszystkim podziękować za te dwadzieścia lat, bo wtedy pierwsza, mała grupka mężczyzn odpowiedziała na zaproszenie swoich biskupów oraz proboszczów. Powstały pierwsze rady. Dziś to ponad osiem tysięcy mężczyzn. Działalność Rycerzy Kolumba – jak pięknie przytoczył ksiądz biskup – ma być drogą do zbawienia. Niech te nasze dzieła modlitewne, ale i miłosierdzia, będą wyrazem tej ścieżki, po której należy podążać” – dodał Krzysztof Zuba, sekretarz stanowy.

Odczytano także słowa delegata stanowego, Tomasza Wawrzkowicza. „To czas dziękczynienia Bogu Wszechmogącemu za drogę, którą pozwolił nam przejść. Za ludzi, których na niej postawił, i za owoce, jakie, często po cichu, wydała nasza służba Bogu, Kościołowi, Ojczyźnie i naszym rodzinom. Fundamentem zakonu od samego początku pozostają cztery filary – miłosierdzie, jedność, braterstwo i patriotyzm. To one wyznaczają sens misji, kierunek naszego zaangażowania” – napisał delegat.

Zakon Rycerzy Kolumba – organizacja bratnia katolickich mężczyzn – powstał w 1882 roku w Stanach Zjednoczonych z inspiracji Michaela McGivneya, beatyfikowanego 31 października 2020 r. W Polsce pierwsi rycerze pojawili się w 2005 roku, odpowiadając na prośbę św. Jana Pawła II. Natomiast pierwsza rada w diecezji bydgoskiej powstała w 2011 roku w Sucharach, z inicjatywy pallotyna – ks. Andrzeja Sobaszka SAC. Dzięki staraniom Leszka Waksmundzkiego oraz otwartości księży kanoników Mariusza Kucińskiego i Mirosława Pstrągowskiego powstały kolejne dwie rady w bydgoskich parafiach – świętego Łukasza Ewangelisty i świętej Rity oraz świętego Mateusza Apostoła i Ewangelisty. To z kolei pozwoliło powołać Rejon 46.

W Polsce Rycerze Kolumba funkcjonują w trzydziestu trzech diecezjach, w ponad trzystu parafiach, gromadząc w sześćdziesięciu pięciu rejonach ponad osiem tysięcy mężczyzn. W diecezji bydgoskiej to prawie 130 mężczyzn, do których dołączyło podczas uroczystości kolejnych dwóch. Członkami Rycerzy Kolumba mogą być jedynie mężczyźni, którzy ukończyli 18 lat i są praktykującymi katolikami pozostającymi w duchowej łączności ze Stolicą Apostolską. Ich zawołanie brzmi „Vivat Jezus!”. – Cieszę się ogromnie, że możemy być razem. Dziękuję wszystkim, którzy tutaj przybyli – podsumował ks. kanonik Mariusz Kuciński, proboszcz i gospodarz uroczystości.

Bp Włodarczyk do Rycerzy Kolumba: świat po prostu potrzebuje takich facetów | eKAI

51. Kongregacja Odpowiedzialnych Ruchu Światło Życie na Jasnej Górze



„Pokój mój daję wam” – pod tym hasłem odbyła się w lutym br. na Jasnej Górze 1. Kongregacja Odpowiedzialnych Ruchu Światło-Życie. W spotkaniu wzięli udział odpowiedzialni za poszczególne gałęzie formacyjne i diakonie. Założycielem Ruchu jest Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki, który w pracy duszpasterskiej widział potrzebę formowania dojrzałych chrześcijan i budowania wspólnoty Kościoła.

– Ruch Światło-Życie ma swój program formacyjny oparty o wymiar katechumenalny w Kościele. Całą formację, poczynając od ewangelizacji,

przez różne wymiary pogłębiania wiary, aż po zachętę do zaangażowania się w służbę Kościołowi i społeczeństwu – przypomnieli ks. Marek Sędek. Moderator generalny Ruchu Światło-Życie zauważył, że Kongregacja Odpowiedzialnych jest świętem Ruchu, spotkaniem oazowiczów z Polski i z zagranicy. Każdego roku wybierane jest też hasło przewodnie, w tym roku jest to: „Pokój mój daję wam”. Jak wyjaśniał, nie chodzi o nawoływanie do pokoju w sensie politycznym, ale uświadomienie, że pokój zaczyna się w sercu każdego człowieka i zawsze pochodzi od Jezusa. Moderator generalny zapowiedział, że od przyszłego roku Ruch Światło-Życie rozpocznie przygotowania do Wielkiego Jubileuszu Odkupienia, który przypada w 2033 roku.

Ks. Marek Sędek zwrócił uwagę, że w dniu rozpoczęcia kongregacji przypadła 39. rocznica śmierci ich założyciela ks. Franciszka Blachnickiego, który mówił o Akcie zawierzenia Maryi jako swoistym akcie tożsamości Ruchu Światło-Życie. – On uczył nas, że jest to dzieło Niepokalanej. Zawsze mówił o Akcie Zawierzenia jako akcie konstytutywnym, wyrażającym tożsamość całego Ruchu. Od czasów księdza Blachnickiego tutaj w Częstochowie, u stóp Matki Bożej Jasnogórskiej, potwierdzamy zawierzenie – powiedział moderator.

Na Jasnej Górze sobota, 28 lutego, i niedziela, 1 marca br., to główne dni Kongregacji Odpowiedzialnych Ruchu Światło-Życie. W programie ich spotkania znalazły się m.in. Msze św., Nieszpory, Apel Jasnogórski i liczne konferencje poruszające tematykę pokoju.

Jedną z konferencji dla uczestników 51. Kongregacji Odpowiedzialnych Ruchu Światło-Życie wygłosił ks. Piotr Żelazko. Wikariusz patriarchalny wspólnoty katolików języka hebrajskiego w Izraelu w rozmowie zwrócił uwagę, że w momencie, kiedy ma mówić o pokoju, to właśnie trwa atak wojsk Stanów Zjednoczonych i Izraela na Iran. – Jest to atak prewencyjny, wyprzedzający uderzenie Iranu. Bardzo się martwię o swoich parafian. W Izraelu mamy siedem parafii i oni wszyscy są teraz w stanie gotowości. Ja niestety nie mogę do nich wrócić, ponieważ zamknięto przestrzeń powietrzną – mówił ks. Żelazko. Zwrócił się do wszystkich, aby nie ustawiali w modlitwie w intencji pokoju na Bliskim Wschodzie. Dodał, że najbardziej dramatycznym czasem był dla chrześcijan w Jerozolimie czerwiec, kiedy doszło do pierwszej wojny z Iranem. – Trwała ona 12 dni, było kilka alarmów dziennie, co noc schodziliśmy do schronów i obawiam się, że teraz będzie podobnie – mówił. Zwrócił uwagę, że „w Izraelu życie jest silniejsze od śmierci” i podkreślił, że tamtejsze wspólnoty nadzieję na pokój pokładają w Bogu.

Na Jasnej Górze uczestnikom towarzyszy bp Krzysztof Włodarczyk. Delegat Konferencji Episkopatu Polski ds. Ruchu Światło-Życie w rozmowie z @JasnaGóraNews także w kontekście hasła, które przyświeca uczestnikom „Pokój mój daję wam” zachęcał do żarliwej modlitwy o pokój tam, gdzie trwają wojny. – Prosimy, aby ten zewnętrzny pokój był przywrócony, żeby niewinni ludzie mogli spokojnie żyć. Wierzmy, że Jezus przyjdzie do ludzkich serc i przyniesie pokój i nadzieję – mówił delegat.

Krzysztof Jankowiak Odpowiedzialny za Centralną Diakonię Misyjną Ruchu Światło-Życie zwrócił uwagę, że Ruch stale się rozwija także poza granicami Polski. Jak wymieniał, oazy działają m.in. w Brazylii, Kenii, Tanzanii, Chinach czy w Stanach Zjednoczonych. – Nasza diakonia odpowiedzialna jest właśnie za rozwój w odległych krajach. Prowadzimy rekolekcje, wspieramy tamtejszy Kościół i wyjeżdżamy na misje. W najbliższych miesiącach animatorzy pojadą na Filipiny, aby tam ewangelizować i pomóc tamtejszym ludziom się rozwinąć – mówił Jankowiak.

Dla Zuzy Hodur z archidiecezji krakowskiej Ruch Światło-Życie jest nieustannym wzrastaniem w wierze, ale także wzrastaniem w relacjach z drugim człowiekiem. – W Ruchu uczę się podchodzić do bliźnich z miłością i tą miłością żyć – mówiła.

Marek Nackowski z Centralnej Diakonii Komunikowania Społecznego w Ruchu Światło-Życie zwrócił uwagę, że Kongregacja Odpowiedzialnych pozwala im także wymieniać się doświadczeniami i pomysłami co można zmienić w oazach, ale także pozwala im doświadczyć wspólny. – To także stałe zgłębianie duchowości naszego założyciela. Cały czas odkrywamy, co mówił o pokoju, o charyzmacie całego Kościoła, który ma się odnawiać w duchu Chrystusa, i o potrzebie budowania wspólnoty opartej na Chrystusie – wyjaśniał Nackowski.

Twórcą oazy, założycielem Ruchu i pierwszym moderatorem krajowym był Sługa Boży, ks. Franciszek Blachnicki. Ruch Światło-Życie jest jednym z ruchów odnowy Kościoła według nauczania Soboru Watykańskiego II. Gromadzi ludzi różnego wieku i powołania: młodzież, dzieci, dorosłych, jak również kapłanów, zakonników, zakonnice, członków instytutów świeckich oraz rodziny w gałęzi rodzinnej, jaką jest Domowy Kościół. Poprzez odpowiednią dla każdej z tych grup formację Ruch Światło-Życie wychowuje dojrzałych chrześcijan i służy odnowie Kościoła przez przekształcanie parafii we wspólnoty wspólnot.

W poniedziałek, 2 marca br., na Jasnej Górze odbyło się Kolegium Moderatorów, czyli kapłanów diecezjalnych i zakonnych odpowiedzialnych za ruch oazowy.

Na Jasnej Górze trwa 51. Kongregacja Odpowiedzialnych Ruchu Światło Życie | eKAI

Informacje

Pierwsza rocznica śmierci o. Adama Schulza SJ – 21 marca 2026 r.

W pierwszą rocznicę śmierci śp. o. Adama Schulza SJ, przewodniczącego ORRK, 21 marca br. została odprawiona Msza św. w parafii Ojców Jezuitów pw. Świętego Szczepana na warszawskim Mokotowie. W intencji Ojca Adama była też sprawowana 23 marca br. Msza św. w parafii pw. Świętego Andrzeja Apostoła w Warszawie. **Kolejna Msza św. w intencji śp. Przewodniczącego ORRK będzie odprawiona w Niedzielę Wielkanocną, 5 kwietnia br. o godz. 17:00 w Sanktuarium Św. Andrzeja Boboli w Warszawie, przy ul. Rakowieckiej 61.**

***Bycie uczniem-misjonarzem jako droga życia w ruchach* Zaproszenie na Spotkanie Plenarne ORRK 25 kwietnia 2026 r.**

Zapraszamy na Spotkanie Plenarne Ogólnopolskiej Rady Ruchów Katolickich, które odbędzie się 25 kwietnia 2026 r. (sobota) o godz. 10.30, w Domu Pielgrzyma „Amicus”, w parafii pw. św. Stanisława Kostki, przy Sanktuarium bł. Ks. Jerzego Popiełuszki, ul. Hozjusza 2, w Warszawie.

W czasie spotkania podejmiemy temat: „Bycie uczniem-misjonarzem jako droga życia w ruchach”, który nawiązuje do hasła tegorocznego roku duszpasterskiego. Pojęcie „uczeń-misjonarz” wskazuje na nierozzerwalny związek między byciem uczniem Chrystusa, a daniem o Nim świadectwa. Ma to szczególne znaczenie wobec współczesnych wyzwań życia zarówno osób świeckich, jak i duchownych.

Podczas spotkania proponujemy odpowiedź na pytania:

1. Jak w ruchu, do którego należę, dbam o życie zgodne z wezwaniem do bycia „ucznim-misjonarzem”?
2. Do podjęcia jakich działań w zakresie duchowości, charyzmatu i misji ruchu, do którego należę, inspiruje mnie wezwanie do bycia „ucznim-misjonarzem”?

Po krótkim wprowadzeniu będzie miała miejsce praca w grupach i dzielenie się odpowiedziami na te pytania. Z uwagi na ograniczony czas, prosimy o wcześniejsze przygotowanie zwięzłej odpowiedzi nieprzekraczającej dwóch minut. Ufamy, że podzielenie się w grupach różnymi doświadczeniami z ruchów zainspiruje nas wszystkich do pogłębienia tematu „uczeń-misjonarz” w naszych wspólnotach.

W trakcie spotkania odbędą się też wybory Rady Programowej ORRK.

Na spotkanie zapraszamy nie tylko osoby odpowiedzialne za kontakt z ORRK, ale także członków ruchów zainteresowanych poruszonymi tematami.

Program spotkania

- 10.00 – Recepcja
- 10.30 – Modlitwa
- 10.35 – Wprowadzenie w spotkanie
- 10.40 – Bycie uczniem-misjonarzem jako droga życia w ruchach – wprowadzenie do pracy w grupach – o. Włodzimierz Tochmański OCD, Jerzy Grzybowski
- 11.00 – Praca w grupach
- 11.50 – Podsumowanie pracy w grupach
- 12.10 – Wybory do Rady Programowej ORRK – prowadzi Grzegorz Baran
- 12.30 – Przerwa
- 13.00 – Jubileusze: karmelicki, franciszkański, Żywego Różańca – jak je wykorzystać do rozwoju ruchów.
 - Sprawy bieżące – ogłoszenie wyników wyborów
- 14.00 – Eucharystia w Sanktuarium bł. ks. Jerzego Popiełuszki

Z modlitewną pamięcią.

O. Włodzimierz Tochmański OCD i Regina Pruszyńska

Regina Pruszyńska
Wiceprzewodnicząca ORRK

Inspiracje do pracy ruchów i stowarzyszeń wynikające z kalendarza 2026 roku

Wydarzenia w Kościele powszechnym

135. rocznica ogłoszenia encykliki Leona XIII *Rerum novarum*

W tej encyklice Leon XIII – jako pierwszy papież – odniósł się do problemu nierówności społecznych, opisując prawa pracowników, godność pracy i odrzucając zarówno komunizm, jak i niekontrolowany kapitalizm. Leon XIII był twórcą katolickiej nauki społecznej.

Jubileusze:

- osiemsetlecie śmierci św. Franciszka z Asyżu
- trzechsetlecie kanonizacji i stulecie doktoratu kościelnego św. Jana od Krzyża
- dwóchsetlecie Żywego Różańca:
 - III Krajowy Kongres Różańcowy w Polsce
 - 6 czerwca 2026 r. - ogólnopolska pielgrzymka na Jasną Górę
 - wydarzenia w diecezjach i parafiach
 - pielgrzymka do Lyonu – miejsca, gdzie działała bł. Paulina Jaricot
 - rekolekcje zawierzenia „Różaniec 33”, które zwieńczy oddanie Matce Bożej.

Wielka Nowenna przed Jubileuszem Odkupienia 2033

2026 rok to trzeci rok Wielkiej Nowenny przed Jubileuszem Odkupienia 2033. Jej celem jest odrodzenie duchowo-moralne i przygotowanie całego Kościoła w Polsce do Jubileuszu dwutysiąclecia Odkupienia, który będziemy obchodzić w 2033 roku.

II Światowy Dzień Dzieci

Odbędzie się w dniach 25 – 27 września 2026 r. w Rzymie. W tym wydarzeniu wezmą udział najmłodsi wraz ze swoimi rodzinami z całego świata. II Światowy Dzień Dzieci, promowany przez Dykasterię ds. Świeckich, Rodziny i Życia, będzie czasem spotkania, modlitwy i świętowania.

Fazy Synodu Biskupów o synodalności

Czerwiec 2025 – grudzień 2026: procesy wdrażania w Kościołach lokalnych i ich grupach;

Pierwsze półrocze 2027: zgromadzenia ewaluacyjne w diecezjach i eparchiach;

Drugie półrocze 2027: zgromadzenia ewaluacyjne w konferencjach episkopatów narodowych i międzynarodowych, w strukturach hierarchicznych Kościołów wschodnich oraz w innych grupach Kościołów;

Pierwsze półrocze 2028: kontynentalne zgromadzenia ewaluacyjne;

Czerwiec 2028: publikacja *Instrumentum laboris* Zgromadzenia kościelnego, które odbędzie się w październiku 2028;

Październik 2028: Zgromadzenie kościelne w Watykanie.

Rocznice w Kościele w Polsce w roku 2026

14 kwietnia – Narodowe Święto Chrztu Polski, 1060. Rocznica chrztu Mieszka I

3 maja – 60. rocznica Milenijnego Aktu oddania Polski w macierzyńską niewolę miłości za wolność Kościoła w Polsce i na świecie

26 sierpnia – 70. rocznica Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego

22 października – 150. rocznica urodzin bł. Elżbiety Róży Czackiej

Jubileusze związane z bł. kard. Stefanem Wyszyńskim:

125. rocznica urodzin – 3 sierpnia 1901 r.

80. rocznica sakry biskupiej – 12 maja 1946 r.

45. rocznica śmierci – 28 maja 1981 r.

1 listopada – 80. rocznica święceń kapłańskich św. Jana Pawła II

Patroni roku 2026 w Polsce

Senat postanowił, że rok 2026 będzie obchodzony jako Rok:

Miasta Gdyni – w 100-lecie nadania Gdyni praw miejskich;

Robotniczych Protestów Czerwca 1976 – w 50. rocznicę wydarzeń z 25 czerwca 1976 r. w Radomiu, Ursusie i Płocku;

Andrzeja Wajdy – w 100. rocznicę urodzin; w uznaniu twórczości i dokonań jednego z najwybitniejszych polskich reżyserów, współtwórcy polskiej szkoły filmowej;

Jerzego Giedroycia – w 80. rocznicę założenia przez niego wydawnictwa „Instytut Literacki” w Rzymie; Jerzy Giedroyc całe swoje życie poświęcił sprawie niepodległości Polski – Polski tolerancyjnej i nowoczesnej, lecz także szanującej własne tradycje narodowe;

Błogosławionej Matki Elżbiety Róży Czackiej – prekursorce polskiej tyflogologii – przypomniano dokonania „niewidomej matki niewidomych”.

Sejm ustanowił rok 2026 Rokiem **Stanisława Staszica** w 200. rocznicę śmierci, honorując jego wpływ na naukę, edukację i gospodarkę.

Ważne rocznice w 2026 roku

200. rocznica urodzin Romualda Traugutta, generała, dyktatora powstania styczniowego. Niedługo po śmierci Traugutta zaczął się rozwijać jego swoisty kult. Przedstawiano go jako osobę niezłomną, niezwykle religijną. Zainicjowano nawet działania zmierzające do beatyfikacji Traugutta, które przerwał wybuch II wojny światowej

105. rocznica urodzin Krzysztofa Kamila Baczyńskiego, jednego z najważniejszych poetów pokolenia „Kolumbów”.

Ważne dla ORRK daty w 2026 roku

25 kwietnia 2026 – Spotkanie Plenarne ORRK, godz. 10.30

26 września 2026 – Spotkanie Rady Programowej ORRK, godz. 10.30

20 października 2026 – Spotkanie Księży odpowiedzialnych w poszczególnych diecezjach za ruchy i stowarzyszenia, godz. 10.00

21 listopada 2026 – Spotkanie Plenarne ORRK, godz. 10.30

II Krucjata Modlitwy w Intencji Ojczyzny

Kwiecień – Aby rządzący w Polsce nie narzucali wzorców etyczno-kulturowych obcych tradycji i historii naszego Narodu.

Maj – Aby Maryja, Królowa Polski, uchroniła nasz Naród przed grożącymi mu różnymi ideologiami sprzecznymi z Ewangelią.